

"PROLETAREC"
je delavski list
za
mislečo čitalnico.

PROLETAREC

OFFICIAL ORGAN JUGOSLAV FEDERATION, S. P.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTIČNE ZVEZE

Drugi najstarejši
jugoslovanski
socialistični list.

ŠTEV. NO. 1168.

Entered as second-class matter December 6, 1907, at the post office
at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

CHICAGO, ILL. 30. JANUARJA (JANUARY 30,) 1930.

Published weekly at
200 W. 20th St.

LETO—VOL. XXV.

NERAZVESELJAVA SLIKA RAZMER V NASELBINAH

SODRUGI IZ RAZNIH KRAJEV PO- ROČALI NA SESTANKU V CHICAGU

Priporočila so bila razmotrovana in izdelan je načrt
za organizatorično delo

J. S. Z. se loti naloge z vsemi svojimi močni, o načinih in
sredstvih, ki naj dovedejo do čimboljih uspehov, pa
bo razpravljal in sklepal njen prihodnji zbor

V pondeljek 20. januarja se je vršil v uradu "Proletarca" sestanek sodrugov iz raznih naselbin, ki je bil sklican z namenom, da podajo informativna poročila in razpravljajo o načinih in sredstvih za boljše organizatorično ter prosvetno delo v naselbinah.

Predlogi posebnega odbora.

Poseben odbor eksekutivne JSZ, v katerem so Chas. Pogorelec, Anton Garden in John Olip, je podal udeležencem razna priporočila, ki so bila upoštevana in se jih bo izvajalo. Udeleženci sestanka so bili Frank Alesh, Filip Godina, F. A. Vider, John Olip, Chas. Pogorelec, Anton Garden, Frank Zaitz, Andrew Miško, Mary Udovich, D. J. Lotrich, Fr. Margole, F. S. Tauchar, Louis Beniger, Blaž Novak in Angeline Tich (vsi iz Chicaga), nadalje Frank Klun (Minnesota), John Terčelj, Andrew Vidrich, Geo. Smrekar in Mihail Pleše (Pennsylvania), Albert Hrast (Wis.), Frances Zakovšek (Waukegan, Ill.), John Goršek (Springfield, Ill.), Joseph Siskovich in John Lokar (Ohio), Anton Sulnar in Frank Lekša iz Kansasa.

Odbor, ki je aranžiral sestanek, je podal svoj referat in priporočila. Vsled industrialne depresije je mnogo naših ljudi brez zasluga. Veliko je bilo odslavljenih vsled novega profitarskega pravila v industriji, po katerem odpuščajo kompanije delavce, ki so stari 40 let ali več. V nekaterih krajih kjer žive naši ljudje je vsaka svoboda odvzetna in delavci so podložniki v najožjem pomenu besede.

Tiranstvo korporacij.
Mnogi so na tem sestanku poročali o tiranstu kompanij, ki so zgradile veliko špijonsko omrežje in pazio na svoje delavce, kaj čitajo, s kom občujejo, kaj počno, na katere liste so naročeni, od kod in od koga dobivajo pisma in liste in kakšne so organizacije, katerim pripadajo.

Pod težo tega duševnega šikaniranja so posebno družinski očetje primorani postati neaktivni v delavskih organizacijah in marsikdo se odreka delavskemu listu kakor je "Proletar", ker se boji za svoje delo. So kraji, kjer si ljudje ne upajo na seje kluba JSZ, ne na njegove prirede. Špijoni poročajo "prestopke" svojim višnjim, ti pa zaslišujejo "nezanesljive" delavce ali pa jim zagrože z odslavitvijo. Kar jih na ta način odpuste, so na črni listi in imajo načine težko dobiti drugo delo.

V enih krajih, posebno med premogarji morajo hoditi taki (Nadaljevanje na 4. strani).

Ali boste

sodelovali v

v

kampanji

za razširjenje

'Proletarca'?

SLIKA "SPLOŠNEGA BLAGOSTANJA"

V Chicagu preseba mnogo ljudi. Na tej sliki vidite žensko, ki išče premog na železniških progah. Dogača se, da ga tu in tam pada kak kos iz prenapolnjenih kar. Tisoče žensk in otrok po prostranem mestu išče na ta način kurivo—drva in premog, da si vsaj za silo ogrejajo miserna stanovanja.

BOSTONSKA CENZURA KNJIG V LJUBLJANI

Boston ni edini kraj, kjer dolgoča, kaj človek sme in kaj ne sme čitati. Par tednov pred lanskim Božičem je ljubljanska policija zapečatila delavsko knjižnico v poslopju Delavske zbornice. V prostore knjižnice je prišla potem komisija, obstoječa iz zastopnika banske uprave dr. Puntarja iz Ljubljane in prof. Mlakarja. Dr. Puntar je knjižničarki sporočil, katerje knjige je izločil iz rednega poslovanja in se bodo smele tiste knjige izposojevati le ločeno onim, ki jih bo smatral od bana določeni poblaščenec, profesor Mlakar za sposobne, da čitajo dotične knjige. Prof. Mlakar bo izposojeval odslej te knjige po trikrat na teden, medtem ko bo knjižničarka poslovala vsak dan, kakor doslej. Izločena je bila predvsem socijalna literatura ter razni aktualni moderni romani svetovne literature, kot n. pr. Sinclair itd., pa tudi starejsja literatura, n. pr. vsi Zolajevi romani, tudi slovenski prevod Zolajevega "Poloma", Macharjev "Rim" itd.

Mehiko v nesoglasjih s sovjetsko unijo

Mehiko je bila ena prvih dežel, ki je priznala Sovjetsko Rusijo, in od tedaj je bila z njo diplomatsko vedno v prijateljskih odnosajih. Ker pa tudi Mehiko nima vlade, ki bi dobivala inspiracije od moskovske, so komunisti proti nji organizirali večkrat demonstracije in jo spravljali v različne neprilike. Tudi njen novi predsednik jim je nepriljubljen. Komunisti so pred mehiškimi poslanstviti v Washingtonu, Rio de Janieru in Buenos Airesu priredili demonstracije, vsled česar se je mehiška vlada razjela ter odpoklical svojega poslanika, njegove posle v Moskvi pa izvršuje sedaj en nižji mehiški uradnik. Ta korak mehiške vlade seveda še ne znači prelom diplomatskih odnosov, nego le protestno ge-

JOHN L. LEWIS IZGUBIL DRUGO SODNO BITKO V SPRINGFIELDU

Z bojem bo nadaljeval na prizivnem sodišču

U. M. W. v Illinoisu demoralizirana, drugod v razsulu

V borbi za kontrolo nad illinoiskim distrikton premogarske unije, ki je na poljih mehkega premoga edini, ki še kaj šteje, je John L. Lewis ponovno izgubil. Illinoiski distriktni odbor s Harry Fishwickom in Walter Nesbitom na celu se je pred meseci začel upirati Lewisovemu "glavnemu" odboru v Indianapolisu, vsled česar ga je Lewis odstavil ter imenoval provizorni odbor na njegovo mesto. Odstavljeni odborniki so vložili priziv na sodišče in vprašali za sodno prepoved proti Lewisovemu sklepu. Sodnik je končno dne 23. jan. odločil, da naj bo sodna prepoved proti Lewisu trajna, s čemer mu je vzeta moč odstaviti illinoiski odbor, razen če dobri na svojo stran večino članov in ga odslavi na včino.

Namesto tega se bo Lewis boril naprej na sodišču. Vložil je priziv proti odloku na prizivno sodišče (Appellate court), kjer upa imeti več sreče.

V tej borbi trpi največ unijsa, toda koncem konca ji to ne bo škodovalo. Čimprej se izvrši temeljito operacijo, toliko bolje. To je bil en način, da se je Lewisu pristriglo moč in mu odvzelo dohodke, drugo pa seveda je, če bo illinoiski odbor vreden zmage, kajti tudi njegovih rekordov niso čisti in Lewis mu je marsikaj po pravici očital.

V borbi med Lewisom in illinoiskim odborom se je zelo razširil teden "Illinois Miner", ki je glasilo rudarjev tega distrikta. Urejuje ga Oscar Ameringer in njemu gre največ zasluge za moralni in tudi sodni poraz Lewisa v teh bitkah. Ameringer si prizadeva združiti okrog tega lista vse progresivne rudarje, ki naj bi prevzeli malo reorganizirati UMW ter ji dali življenje in voljo, kakov jo je imela nekoč. Če se mu to posreči, bo izvršil veliko delo.

100,000 prepovedanih točnic v New Yorku

Demokratski kongresnik W. I. Sirovich iz New Yorka je dejal v kongresu, da je v New Yorku pošiljal na konvencije delegat, ki niso zastopali nikogar nego sebe in volili zanj. grabil je denar rudarjev UMW v Illinoisu, in sedaj, ko so mu viri drugod pošli, se je hotel z vso močjo usesati v illinoisko

Kolektiviziranje ruskih mest

Sovjetska unija uvaja kolektivizem kjer koli in kolikor največ mogoče. V mestih s starimi tradicijami ima precejšnje težkoče, zato ima v načrtu zgraditi pet novih mest ob Volgi popolnoma po načelih kolektivnosti in socializma. Gradila bo nova moderna mesta tudi v Sibiriji in drugje.

To leto prične z zidavo novega mesta Magnitogorsk na Uralu in zgradila bo tudi osem novih mest v Doneckem premogovjem revirju. Tovarniška poslopja bodo v teh mestih locena od stanovanjskih hiš po obširnih parkih. Stanovanjske hiše bodo velike za 2000 do 3000 stanovcev pod eno streho in preračunane izključno na kolektiven način življenja. V vsaki hiši bodo v zgornjih nadstropjih velike skupne spalnice za odrasle, za otroke bodo pa posebni prostori, kjer se bodo lahko zadržali podnevi in ponoči, vendar tako izvršeni, da bodo imeli odrasli vsak čas k njim dostop. Nad spalnicami bodo dvorane za kulturne potrebe in za razvedrila, v pritličju pa jedilnice in prostori za toaleto.

Mnogo zanimanja vzbuja tudi vprašanje koncentracije kmečkega prebivalstva v krajih, kjer se je kolektivistično kmetijstvo že razvilo. V spodnjem Povložju se namerava zgraditi več socialističnih kmečkih mest. Po iniciativi moskovskega delavstva se je ustanovil v Moskvi centralni odbor za preureditev načina življenja.

Nad 13,000 jetnikov v za- porih okraja Cook te- kom leta

V čikaški okraji ječi je v prešem letu bilo vsega skupaj 13,014 jetnikov. Vsled kršenja prohibicije je bilo v nji zaprtih 2,667 oseb. Od skupnega števila jetnikov je bilo 9,500 moških, 2,574 dečkov in 940 žensk. Nad eno petino, ali 2,734 jetnikov, je bilo pod 21 let starih. 4,881 jetnikov je bilo v starosti med 21 in 30 let, 3,205 med 31 in 40, in 1,509 med 41 in 50 leti. 685 jetnikov je bilo v starosti nad 50 let.

Kriminologi po pravici naglašajo, da družba ustvarja razmere, ki vabijo ljudi v zločine, potem pa jih zapira. Socialisti pravimo, da je treba za odpravo zločinov odpraviti vzroke, pa ne bo treba toliko ječi in človek bo varnejši na ulici, doma in kerkoli, kakor pa je sedaj.

OKROG 90 MILIJONOV ZA ŠOLSTVO V CHICAGU.

Proračun za ljudske in višje šole v Chicagu za to fiskalno leto znaša okrog 90 milijonov.

PRVI USPEHI STRANKINE KAMPANJE

Več sto novih članov v New Yorku in Readingu

V New Yorku je bilo v sedmici kampanji za povečanje članstva socialistične stranke ustanovljenih več novih klubov in v te ter obstoječe je prispolilo do sedaj okrog 500 novih članov.

Članstvo socialistične stranke v Readingu je naraslo v teknu prošloga leta 20 odstotkov. Aranžiranih je širom dežele več sto shodov, na katerih bodo govorili člani eksekutive, poslanci delavske stranke iz Anglije, Norman Thomas, in mnogi drugi. Eksekutiva bo imela prihodnje zborovanje v Los Angelesu, med potomo pa bodo njeni člani obdržavali shode. Zelo pogosto je pozvan na shode tudi milwauški župan Hoan, strankin tajnik Morris Hallquit itd.

Stranka apelira na naše sestre, da sodelujejo pri aranžiranih shodov in agitirajo za poset, kajti za uspeh kampanje je potrebno, da pomagamo vse.

Koliko je Jugoslovanov v Argentini

V Argentini je, kolikor se je moglo ugotoviti po raznih stavkih, okrog 95.000 Jugoslovanov, med temi približno 15.000 iz Julijske krajine (slovenske-hrvatskega primorja, ki je sedaj pod Italijo). Hrvatov je okrog 67.000, Slovencev 7.000, Srbov 5.500. Hrvatje so večinoma iz Dalmacije. Slovenci je največ iz Primorja, ljubljanskega okrožja in Prekmurja. Srbi so iz Črne Gore in Hercegovine. Prvi Jugosloveni so se priseljili v Argentino leta 1860. Leta 1865 je bilo v nji približno 1000 Dalmatincev, ki so bili po včini pomorsčaki.

Danes imajo Jugosloveni v Argentini svoje liste (med njimi en slovenski teden), kulturna in samostojna podpora društva. Največja jugoslovenska naselbina je v glavnem mestu Buenos Airesu, ki je prenartpano s priseljenci. Brezposelnih je mnogo in beda med njimi velika.

Beograd raste

Po zadnjih podatkih ima Beograd sedaj 226.000 prebivalcev in sicer 1226.539 moških in 99.730 žensk. Nepismenih prebivalcev ima 25.737.

ŠTIRI KNJIGE ZA EN DOLAR

Ako še niste, naročite si čimprej knjige "Cankarjeve družbe". Vsako leto izda štiri knjige. Letošnje sedaj razpošilja knjigarna "Proletarca". Vse štiri stanejo s poštino vred \$1.10. Glejte oglas na 7. strani. Prečitajte tudi cenik knjig v tej številki. Knjige so zkladnice znanja.

Glasovi iz našega Gibanja

IZ H. FORDOVEGA KRALJEVSTVA

Detroit, Mich. — V listih mnogo pišejo o Henryju Fordu ter njegovih tovarnah, o njegovi "človekoljubnosti" in pravicevni listi poročajo tudi o delavcih, kateri garajo zanj.

Poročila o Fordu se mešajo. Medtem, ko vidite v enih listih, kako človekoljubne odredbe uvajajo, čitate v drugih, da sistematično odstavlja starejše delave in jih nadomešča z novimi za nižjo plačo. Nato pa vidite hipoma po vsem časopisu razstrešeno vest, da je Henry Ford svojim delavcem povisal plačo.

Znano dejstvo je, da Fordova kompanija ni se nobenkrat trpela škode radi povišanja plač, pač pa ji je vsako "povisanje" mezde prineslo še več dobička. Ford obratuje po načelu masne produkcije. Tehnične izboljšave se dnevno uvajajo.

Od jeseni dalje je odslovil nad trideset tisoč delavcev. Le malo teh je bilo pozvanih nazaj, da bi bili deležni povišanja plače. Kadar se Ford odloči, da plača svojim ljudem nekaj več dnevno, preje vedno poskrbi, da bo tudi profit večji, nego pa povišanje plač. Novi mašine navadno zredčijo vrste delavcev, ti, ki ostanejo, pa morajo izdelati toliko več.

Težko je opisati položaj v Fordovih tovarnah radi lahko umljivih razlogov. Prvič, delavec, zaposlen pri Fordu, ne sme vedeti, kaj se godi v drugih oddelkih. Ni mu dovoljeno, da bi šel v posez iz enega v drugega in jih študiral. Delaj v svojem, ko sih skončaš, pojdi ven in proti domu, je pravilo.

Le v kolikor more delavec izvedeti iz pogovorov z drugimi, se deloma pouči o slike celote, toda pogovarjanja so v takih obrazih prepovedana, četudi jih še ne oznanjajo z električnimi napisi v tablicah.

Sikaniranje delavcev pri Fordu, posebno v livarni, je neznosno kjer so tuji jako naporna dela. Priorganjski sistem je po vojaško organiziran. Na vsakih 21 delavcev imamo priganjača, ki so zelo izurjeni v tem poslu. Ali nagajanja od strani bosov in mnogo treba, kajti delavec je po večini plačan od koga storjenega dela pa se mora sam gnati, da kaj kaslju.

Detroit je mesto avtomobilskih industrije. Prebrati v njemu povprečen delavec ne more veliko. Je vseeno, če garaža za Forda ali pa za General Motors. Kdor si hoče delo ohraniti, se mora gnati na vso moč—drugače ga nadomestijo z drugim, kajti delavec je na izberi. Armada brezposelnih čaka in čaka, dan za dnem, in bossi ti jo vsak čas pokažejo, ako slučajno delaš in misliš, da si vreden svojega plačila . . .

Odslavljati 40 let stare in še starejše delavce je danes igrača. Pri Fordu ne rabijo več Snow, tajnik državne organizacije. — P. O.

lavcev, kajti glavno je, da se človek priči biti kolesec, ki je potrebno železnemu stroju, in v tem je zapovedano današnje načelo strokovne izurenosti. V teku tedna ali dva se naučiš, kako ne, te odslove.

Pri Fordu delajo tudi pohabjeni, ki so pri njemu izgubili vid, roko ali nogo. Pravijo, da je dober človek, ker nudi tem revezem zasluzek celo potem, ko so mu pustili svoje najdražje — zdravo telo — dasi nepravljivo, na pritisk prigajnaške mašinerije.

Največ ljudi pri Fordu, pri General Motors in pri vseh drugih kompanijah je takih, ki so poahljeni na umu. Vržeš jim drobtine, pa mislio, da morajo biti hvaležni zanje, čeprav so jih stokrat zasluzili.

Velikokrat čujemo, kako potrebna bi bila nam organizacija. Potrebna, da! Ali kako započeti to ogromno delo? S temovanjem unij delavcev ene stroke v nem mestu ne bi prisli nikam. Detroit je priljivo velika vas, ki šteje nad milijon ljudi. V tem milijonu so zastopani delavci raznih narodnosti, ki jih ni lahko združiti skupaj. Verska pripadnost igra veliko vlogo. Bo že na drugem svetu bolje, seveda za delavce, na tem pa naj se ima dobro Ford in njegov sin ter sploh vsi veliki kompanisti v avtomobilske industrije.

Takih delavcev, ki se boje, da bi jim priznana unija škodovala, je tudi veliko. Prepričani so, da bi potem manj zaslužili. Za strokovno organizacijo so tukaj še slabli izgledi, dasi so bili storjeni že različni poskusi od skrajno "desne" (AFL) in skrajno leve strani (komunistov).

Spojenja je v cvetju tudi v najhujši zimi. Delavec ne ve, s kom ima opravka, kadar ga radovednež vprašuje o organizaciji, ali pa mu zagotavlja, da se mu gode krivice. Če bi mu pritrdil, bi to lahko pomenulo novo krivico—odslovitev. In zunaj jih je na tisoči, ki čakajo na njegovo mesto.

H koncu naj še omenim, da se zelo strinjam s starim premogarjem iz Auburna in izjavljam, da je razmere vestno in pošteno opisal.

Bivši ruder Joe Korsich.

KONFERENCA ILLINOISKIH SOCIALISTOV.

V nedeljo 9. februarja ob 2. popoldne se bo vršila v Chicagu v Carmen's auditoriju, South Hall, Ashland Ave. in Van Buren St., konferenca illinoiskih socialistov. Vsi člani stranke so vabljeni, da se je udeleži. Članom JSZ. priporočamo, da naj bodo prisotni. Namen konference je nominirati kandidate v državne urade za volitve leta, razpravljati o agitaciji in drugem.

Konferenco sklicuje Wm. R. Snow, tajnik državne organizacije. — P. O.

ALI STE ŽE SPREJELI SLEDEČI PROGRAM?

- 1.) Sodelovanje skozi vse leto v agitaciji za razširjenje "Proletarca".
- 2.) Vsak klub naj ima toliko priredb kolikor jih more uspešno izvesti. Če ne več, naj ima vsaj dve na leto.
- 3.) Na. 8. zboru JSZ. naj bo zastopan vsak klub s SVOJIM delegatom.
- 4.) Kjerkoli mogoče, naj pošlje društvo Izobraževalne akcije JSZ. na bodoči zbor svojega zastopnika.
- 5.) Vsak odrug naj deluje za pridobivanje novih članov svoji stranki.
- 6.) Ustanovitev klubov JSZ. v vseh naselbinah, kjer žive zavedni jugoslovanski delavci.
- 7.) Pridobitev naprednih podpornih in kulturnih društev za pristop v Izobraževalno akcijo JSZ.

DOPISI

FRANK MANNING GOVORIL NA SEJI KLUBA ŠT. 1

J. S. Z.

Prihodnja predavanja. — Vabilo na debato sprejeto.

Chicago, Ill. — V petek 24. jan. je govoril v klubu št. 1 novi direktor socialistične mladinske lige in tajnik socialistične stranke čakaškega okraja sodrug Frank Manning. Izvajal je, kako nujno potrebna bi bila v Chicagu stranka, ki bi načrnila v mestu red ter uveljavila poštenje v občinsko upravo. Govoril je o soc. mladinski ligi (YPSL), o stavkah v New Bedford, o južnih državah in drugje. Na navzoče je napravil zelo dober vtip.

Klub je sprejel vabilo na debato, ki ga je poslal angleški socialistični klub, kateri ima svoj urad v glavnem stanu stranke.

Predmet debate bo: "Ali naj socialistična stranka spremeni ime?" Klub je sklenil sprejeti negativno stališče,

to je, proti spremembam imena. Kje bo debata, kdo bo debatal

in druge podrobnosti uredi pripravljalni odbor od strani

obeh organizacij.

Od 4. do 13. marca bo v Chicagu socialistična predavateljica Esther Friedman, učiteljica na Randovi šoli v New Yorku.

V Chicagu bo predavala v raznem organizacijah.

Klubovemu odboku za aranžiranje predavanj je bilo na

prošli seji naročeno, da obi

primeren datum in dvoranu za

njen nastop v našem klubu. Ko

hitro se to zgodil, bomo sporočili v listu.

Na februarški seji po končanem dnevnem redu bo predaval sodrug Joško Oven o Parizu.

Kdor ga je čul na njegovem

problemu predavanju, bo

gotovo prisoten tudi na prihodnjem.

Vstop vsem prost.

V petek 7. februarja bo

predstava v Goodmanovem gle

dišču na Michigan Ave. tik Art

instituta pod avspicijo soc.

stranke čakaškega okraja.

Naša organizacija je za ta večer

prevzel vse gledališče, ki ima

nad 700 sedežev.

Sedaj vpravljajo v njemu drama

"The Field God", katero je spisal

Paul Green. On je priznan dramatik in je prejel Pulitzerjevo nagrado. Sedeži so po \$2 in \$1.50. Rezervirajte si jih čimprej v uradu okrajne organizacije, ali pa pri Chas. Pogorelcu v uradu "Proletarca".

P. O.

PRISPODOBA O POKOPA-LIŠNI OGRAJI.

Milwaukee, Wis. — Motiv za sledeči dopis sem dobil v "Proletarcu" z dne 16. januarja pod rubriko "Resnim in pametnim v presojo in zabavo".

Ravnato tako je s tistim oficijelnim jugoslovanstvom, ki trdi, da bi morali mi kar nas je tukaj ostati v duhu tam in pozabljati na drugo. Kar je nas Jugoslovjan tukaj, nočemo tja, kar jih je pa tam, sem ne morejo.

Najboljše jugoslovanstvo, kar se izseljence tiče, je medsebojno negovanje kulturnega dela ter organiziranje za izboljšanje našega življenskega stanja. Nimamo vzroka, da se bi navduševali za režim kralja. Gledati moramo v bodočnost, ne se navduševati za preteklost, ali za tisto, kar je od nas daleč stran in nam ne bi moglo koristiti.

Vprašanje je, kako naš na-

rod v tej deželi boljše združiti

in izobraziti, da si bo pomagal

in boljšemu krajšemu kruhu, ni pa

vprašanje, da se bi zedinjevali

da bi klicali živio kakemu kralju.

Gledati moramo v bodočnost,

ne se navduševati za preteklost,

ali za tisto, kar je od nas daleč stran in nam ne bi moglo koristiti.

Najboljše jugoslovanstvo, kar se izseljence tiče, je medsebojno negovanje kulturnega dela ter organiziranje za izboljšanje našega življenskega stanja. Nimamo vzroka, da se bi navduševali za režim kralja. Gledati moramo v bodočnost, ne se navduševati za preteklost, ali za tisto, kar je od nas daleč stran in nam ne bi moglo koristiti.

Vprašanje je, kako naš na-

rod v tej deželi boljše združiti

in izobraziti, da si bo pomagal

in boljšemu krajšemu kruhu, ni pa

vprašanje, da se bi zedinjevali

da bi klicali živio kakemu kralju.

Gledati moramo v bodočnost,

ne se navduševati za preteklost,

ali za tisto, kar je od nas daleč stran in nam ne bi moglo koristiti.

Najboljše jugoslovanstvo, kar se izseljence tiče, je medsebojno negovanje kulturnega dela ter organiziranje za izboljšanje našega življenskega stanja. Nimamo vzroka, da se bi navduševali za režim kralja. Gledati moramo v bodočnost, ne se navduševati za preteklost, ali za tisto, kar je od nas daleč stran in nam ne bi moglo koristiti.

Vprašanje je, kako naš na-

rod v tej deželi boljše združiti

in izobraziti, da si bo pomagal

in boljšemu krajšemu kruhu, ni pa

vprašanje, da se bi zedinjevali

da bi klicali živio kakemu kralju.

Gledati moramo v bodočnost,

ne se navduševati za preteklost,

ali za tisto, kar je od nas daleč stran in nam ne bi moglo koristiti.

Najboljše jugoslovanstvo, kar se izseljence tiče, je medsebojno negovanje kulturnega dela ter organiziranje za izboljšanje našega življenskega stanja. Nimamo vzroka, da se bi navduševali za režim kralja. Gledati moramo v bodočnost, ne se navduševati za preteklost, ali za tisto, kar je od nas daleč stran in nam ne bi moglo koristiti.

Vprašanje je, kako naš na-

rod v tej deželi boljše združiti

in izobraziti, da si bo pomagal

in boljšemu krajšemu kruhu, ni pa

vprašanje, da se bi zedinjevali

da bi klicali živio kakemu kralju.

Gledati moramo v bodočnost,

ne se navduševati za preteklost,

ali za tisto, kar je od nas daleč stran in nam ne bi moglo koristiti.

Najboljše jugoslovanstvo, kar se izseljence tiče, je medsebojno negovanje kulturnega dela ter organiziranje za izboljšanje našega življenskega stanja. Nimamo vzroka, da se bi navduševali za režim kralja. Gledati moramo v bodočnost, ne se navduševati za preteklost, ali za tisto, kar je od nas daleč stran in nam ne bi moglo koristiti.

Vprašanje je, kako naš na-

rod v tej deželi boljše združiti

in izobraziti, da si bo pomagal

in boljšemu krajšemu kruhu, ni pa

VŠČIPCI

Posejevanje imen.

Andrej Križmančič je sledil Vidmarjevemu vzgledu in posodil svoje ime politiki svobodne inc. — Tone Pe.

Cemu se jeze?

Ali veste,
zakaj so hudi, — — —
čemu se jezi
Kobal, pa Berger,
čemu se je Pečnik razvnel,
Pa Brus, Victor, Lovrenc?

Nič ne škoduje,
le naj bodo hudi!
Pa zakaj so hudi??
Zivko Pintar.

Zarote vsevposad.

Zarote vsevrižem: V Jugoslaviji jih odkrivajo, v Italiji, Rusiji in Mehiki, v Chicagu pa mečejo bombe.

Hopkins na poti navzdol.

Hopkins, city manager v Clevelandu, velik prijatelj slovenskih volilcev, je bil odstavljen. On v teoriji ni bil političen uradnik, nego mestni ravatelj. Odvzeli so mu službo, "because he played too much politics". — Jerry Pengov.

Prijazen nasvet.

Odboru druš. št. 131 SNPJ. svetujem, naj se o zgodovini svojega društva boljše pouči, predno piše o nji. — Arhivar.

Ni prostora za dva.

V Italiji tekmujeta za vladu dva — Mussolini in papež. Za oba ni prostora. Sedaj še vedno vlažna Mussolini, in ko ga več ne bo, ga papež bržkone ne bo nasledil, pa tudi tisti princ ne, ki se je zadnjic takoj slovesno oženil. — A. K.

Kdo je bil tisti...?

Kdo je bil tisti delegat progresivnega bloka na waukeganski konvenciji, ki je plačal gospodinji za stanovanje in hrano s čekom, za katerega ni imel pokritja v banki? — Radovedo.

Zupnik, ki se razume na diplomacijo.

Pri nas smo imeli veliko slavje v prid Slov. narodnega doma. Navzoč je bil tudi novi župnik in imel govor, v katerem se je izrekel, da je najprvo za dom, potem pa takoj na delo vsa naselbina, da postavi še katoliško šolo. Ali smo "nevratalni", ali nismo? — Milwaučan.

Kako se menjajo letnice.

Letnik lista preteče vsakih 52 tednov, kar naj bi poštevali tudi pri sosedovem listu. Če izhaja še nekaj tednov, ne more iti že v drugi letnik. — Pika.

Zivio, komur že.

Zivel Franc Jožef, slava mu! Nato pa:

Zivio Peter, slava ti!

In potem:

Zivela svobodna Jugoslavija! Pašič: Ne Jugoslavija, pač pa kraljevina SHS.

Narod: Torej dobro, živila kraljevina SHS.

Ministri: Ne vpijte več SHS.

Narod: Pa ne bomo.

Ministri: Od sedaj je to kraljevina Jugoslavija.

Narod: Zelo lepo. Torej živila kraljevina Jugoslavija!

Oficijski patriotje: Vsi vpijte: Zivio njegovo veličanstvo kralj!

(Narod navdušeno vpije, da odmeva celo z hotela Morrison v Chicagu, kakor smo čitali v poluradnem glasilu.) — Repoter.

Lewis izgubil sodno bitko.

Lewis je v Springfieldu izgubil že drugo bitko. Pritožil se je na prizivno sodišče, med tem morala v UMW pada. Zalostna igra je to, ki so si jo ruderjai vsled svoje brezbržnosti sami zakrivili. — J. E., Springfield.

Ne boste smešni!

Organizacija, katere edini smoter so podpore in pa plesne zabave, se vendar ne more imenovati kulturno, pa četudi ima napredno ime. — RK.

DOPISI

VESELICA NOVEGA KLUBA.

Cleveland, (Newburg), O. Klub št. 28 JSZ v Newburgu priredi svojo prvo plesno veselico v soboto 8. marca zvečer v Slov. delavski dvorani na Prince Ave. in 109. cesti.

Kaj pa ubogi socialisti, se vam nič ne smilijo? Andrej spušča bombe vanje, klerikalci jih bombardirajo, komunisti mečejo vanje granate, narodnjaki jih zalivajo s solzami, polovičarji jih grene ure — torej se tudi njim spodobi, da gredo v senci tistih velikanov, ki so bili napadan od vseh strani, ne le od dveh. Ampak smo skromni in se ne primerjamo nikomur. — Janez Spoznalec.

Pretiranost v poročilih.

"Udeležba je bila tako ogromna, da je prekosila vse prejšnje priedre v dvorani SNPJ.", piše veselični odbor druš. št. 131 v Prosveti z dne 15. jan. Pravi, da so imeli na zavabi 600 ljudi. Prva trditve ne odgovarja resnici. Celo na Miklavževih zavabah je bilo že več ljudi kot 600, in te niso bile edine. Pretiravati je dovoljeno. Potvarjati dejstva ni dovoljeno. — Pika.

Bo treba bolj odkrite besede.

Kadar skupina, katera napeljuje vodo na mlin svojega biznisa, tako drzno zatrjuje svojo čistočo in "nesebičnost", ji bo ob prilikah treba posvetiti bolj odprt besedo, kaj v resnici dela in čemu. — Tone Pe.

Nove vrste socialisti.

Najboljši slovenski socialisti so sedaj tisti, ki so se organizirali za boj proti JSZ. — A. K.

Ime in ime.

Ida Kravanja si je na Dunaju dobila sloves filmske zvezde. Igra pod imenom Ita Rina. Revija "Scherl's Magazin" v Berlinu jo v decembriški številki opisuje za Italijanko. "Jutro" citira iz omenjenega magazina: "Italijanka Ita Rina baš opazuje Valentino sliko. Zato sanjavi blešk v njenih očeh..."

"Jutro" dodaja: "Prepričani smo, da bo gdč. Ita Rina omenjeni reviji sama pojasnila zmoto in zahtevala popravek. Ali ne bi bilo morda umestno, če bi si Ita Rina spremenila svoj romansko zvenedč umetniški primerek v bolj slovenskega?"

Ni ravno potrebno. Pola Negri ni poljsko ime, pa je vendar več svet vedel, da je Poljakinja. Naj se šte. Ita Rina razglasila za Slovenko. Morda pa je zanjo boljše, če jo ima svet za Italijanko? Hrvatski pvec Dragun je pel po hrvatskih naseljih pod svojim imenom. Ko je dobil angažmo nekje na Pacifiku, si je ime spremenil v Dragoni. Naroden Hrvatje so mu to zamerili. "Italijane imajo poysod za pevce in igralce in lahko dobe več denarja, kakor drugi. Sicer pa je kompanija hotela, da imam ime, ki bo 'vleklo', je pojasnil Dragun-Dragoni.

V filmskem svetu v Los Angelesu je nekje Slovenka, ki igra pod imenom Zora Zorana, ali je morda Zala Zorana. Ime je slovensko, ampak Zala mi je znana samo toliko, kolikor je pisal o nji Šubelj. — Pika.

Zivio, komur že.

Zivel Franc Jožef, slava mu! Nato pa:

Zivio Peter, slava ti!

In potem:

Zivela svobodna Jugoslavija! Pašič: Ne Jugoslavija, pač pa kraljevina SHS.

Narod: Torej dobro, živila kraljevina SHS.

Ministri: Ne vpijte več SHS.

Narod: Pa ne bomo.

Ministri: Od sedaj je to kraljevina Jugoslavija.

Narod: Zelo lepo. Torej živila kraljevina Jugoslavija!

Oficijski patriotje: Vsi vpijte: Zivio njegovo veličanstvo kralj!

(Narod navdušeno vpije, da odmeva celo z hotela Morrison v Chicagu, kakor smo čitali v poluradnem glasilu.) — Repoter.

Lewis izgubil sodno bitko.

Lewis je v Springfieldu izgubil že drugo bitko. Pritožil se je na prizivno sodišče, med tem morala v UMW pada. Zalostna igra je to, ki so si jo ruderjai vsled svoje brezbržnosti sami zakrivili. — J. E., Springfield.

Kdo je potreben izobrazbe?

Tisti, ki si domisljajo, da jih je sama učenost.

Uganka.

Zakaj je K. jezen na Z.?

Zadružni delavski domovi na Slovenskem

Ljubljanska "Delavska Politika" piše o velikem pomenu delavskih domov v raznih krajih dežele, ki so jih zgradile zadruge. V njih so dvorane, zadržne prodajalne, telovadnice, čitalnice, igrišča itd. Omenjeni list piše med drugim:

"Razen palače ljubljanskega Delavske zbornice in hiše celjske ekspoziture Delavske zbornice so vse delavske domove v Sloveniji postavile zadružne organizacije!"

Tukajanje organizacije so prošene, da bi na omenjeni dan ne priejale zabav. Ob enem pričakujemo, da občinstvo izkaže svojo naklonjenost z veliko udeležbo.

Namen klubu je delovati na polju delavske vzgoje in se botiti za delavske pravice. Cim vebo imel članov in čim bolj mu bo občinstvo naklonjen, tudi več dela bo lahko izvršil v prid napredka.

Joseph Lever.

PRIHODNJA KONFERENCA BO 4. MAJA.

Newburg, O. — Klubom in društvom Izobraževalne akcije JSZ. v clevelandskem-girardskem okrožju sporočam, da se prihodnje zborovanje vrši v nedeljo 4. maja in ne 27. aprila,

kakor je v zapisniku zadnje konference. Ta sprememb je prišla v sledi, ker je bila dvorana za datum 27. aprila oddana za koncert pevskemu društvu "Cvet". Tajnike klubov in društev prosim, da to upoštevajo.

Kakšen bi bil delavski pokret v Sloveniji, če bi delavskih domov ne bilo? Ali bi bilo mogoče organizirati v voditi tako trume kovinarjev na Jelenicah in priejeti takoj v masah obiskane gledališke predstave v Trbovljah, če bi ne bilo v obeh krajih tako krasnih domov?

Kaj je dom, vemo najbolj Ljubljanci, ki ga do otvoritev palace Delavske zbornice nismo imeli. Ves čas smo imeli lepe strokovne organizacije, toda kako naj bi bile te dobro funkcionirale v kleteh v Građišču. O kulturnem pokretu pa v tistih časih skoro ni moge govoriti.

Dne 4. maja bomo na zborovanju praznovali tudi pomen mednarodnega delavskega praznika. Seja bo popoldne, zvezcer pa bomo imeli veselico v prid konference.

Jos. Lever.

SEZNAM PRIREDB KLUBA ST. 1 J. S. Z. V SEZONI 1930-31.

V sezoni 1930-31 ima klub št. 1 JSZ v načrtu osem rednih priedredev, in sicer štiri predstave, dva koncerta in pa Silvestrovskih zavab ter prvomajskih zavab.

V sredo 31. decembra Silvestrovskih zavab v dvorani SNPJ. V nedeljo 25. januarja 1931 dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 22. februarja dramska predstava v dvorani SNPJ.

V nedeljo 22. marca dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 26. aprila koncert "Save" v dvorani SNPJ.

Dne 1. maja prvomajska slavnost v dvorani SNPJ.

Priredbe bomo imeli štiri v dvorani ČSPS. in štiri v SNPJ.

Odbor klubova.

V nedeljo 26. oktobra dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 30. novembra koncertna predstava "Save" v dvorani ČSPS.

V sredo 31. decembra Silvestrovskih zavab v dvorani SNPJ.

V nedeljo 25. januarja 1931 dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 22. februarja dramska predstava v dvorani SNPJ.

V nedeljo 22. marca dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 26. aprila koncert "Save" v dvorani SNPJ.

Dne 1. maja prvomajska slavnost v dvorani SNPJ.

Priredbe bomo imeli štiri v dvorani SNPJ.

V nedeljo 26. oktobra dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 30. novembra koncertna predstava "Save" v dvorani ČSPS.

V sredo 31. decembra Silvestrovskih zavab v dvorani SNPJ.

V nedeljo 25. januarja 1931 dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 22. februarja dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 22. marca dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 26. aprila koncert "Save" v dvorani SNPJ.

Dne 1. maja prvomajska slavnost v dvorani SNPJ.

Priredbe bomo imeli štiri v dvorani SNPJ.

V nedeljo 26. oktobra dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo 30. novembra koncertna predstava "Save" v dvorani ČSPS.

V sredo 31. decembra Silvestrovskih zavab v dvorani SNPJ.

V nedeljo 25. januarja 1931 dramska predstava v dvorani ČSPS.

V nedeljo

PROLETAREC

List za interes delavškega ljudstva.

Izhaja vsak četrtek.
Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba,
Chicago, Ill.

Glasilo Jugoslovanske Socialistične Zveze

NAROČNINA za Zedinjene države in Kanado za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; za četrt leta \$1.00.—
Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpoznejše do pondeljka popoldne za priobčitev
v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Thursday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc.
Established 1906.

Editor Frank Zaitz
Business Manager Charles Pogorelec

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.—Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

Address.

PROLETAREC

3639 W. 26th St., Chicago, Ill.

Telephone: Rockwell 2864.

546

Za podaljšanje delavnika

"Producirajte več", je neštetočrat klic kapitalistične propagande. "Pridnost je pot v blagostanje", nam oznanjujejo besedniki poseduječega razreda.

Pozabljajo pa na drugo stran slike. Mani stotisoč onih, ki bi bili radi pridni in maledujejo za priložnost, brez dela? Odriva se jih od tovarne do tovarne, od rudnika do rudnika, in vse njihovo prizadevanje, da bi bili pridni in producirali več, kakor zahtevajo gospodarji, je zmanj. Ni prostora za vse.

Dela ni, in pravijo, da ga bo vedno manj, če se kaj ne izpremeni, toda produkcija se vendar veča.

Kaj naj se spremeni? Ekonomi, ki niso člani socialistične stranke, preročujejo, da bo število brezposelnih neizgibno večalo —ako —ako se ne skrajša delavnik, ako ameriški kapitalisti ne prenehajo vlagati svoje profite v gradnje tovaren v tujih deželah itd.

Vzic rastoči brezposelnosti pa je tendenca kapitalizma podaljševati delavnik. Kompanije v ameriških južnih državah premogovniške družbe v Angliji, industrialci v Nemčiji, in pa kramarji in obrtniki v Jugoslaviji zahtevajo, da naj se delavni čas zviša. V Jugoslaviji so delodajalci podprli svojo zahtevo z argumentom, da osemurnik ovira narodno gospodarstvo in zapira pot v blagostanje. Temu je treba torej odpomoči, način pa je podaljšanje delavnika recimo na deset ur ali več.

Jasno je, da je v tistih deželah, v katerih je delavnik najdaljši, največ mizerije, največ nazadnjaštva in največ primitivnosti. Industrija v njih slabo prospeva. Če bi bili delodajalci pametni, bi razumeli, da je to argument, ki pobije vse njihove.

Dvojna mera za preganja nje butlegerjev

Frank Ross v Elm Grovu, W. Va., je prodal dva kozarčka žganja, kar mu je prineslo 50c in poznje dve leti zaporne kazni ob težkem delu.

Zakon ni imel proti njemu ničesar drugega, kakor dokaz, da je prodal dva kozarčka žgane pijače. "Dva ali tisoč," je rekel sodni zbor, "kršil je zakon in zasluži kazeno."

Eden sodnikov temu načelu ugovorjal z argumentiranjem, da je Jonesova postava za poostrenje kazni predvsem namenjena velikim kršilcem prohibicije, ne proti malim, kakor je npr. Frank Ross, kateremu je kršitev prinesla pol dolarja skupička.

Veliki butlegerji so navadno prominentni in imajo "zvezne". Dajejo velike podkupnine, zalagajo visoke gospode z dobro pijačo in pečajo se s "politiko". Le malokomu izmed višjih trgovcev s prepovedanimi pijačami delajo oblasti sitnosti. Če temu ali onemu zapro lokal, ali mu zapro distilerijo, je to največ za "javno konsumcijo", da se potolaže suhače. Kadar pa se oblast loti malega kršilca, ga kmalu zadusi v prepovedanem biznisu, poleg tega pa ga kaj rada potlači tudi za omrežje.

Za rešetko pa lahko premišljuje, čemu Mr. so and so lahko trži naprej, dasi vsakdo na prohibicijskem in policijskem uradu ve o njegovem kršenju zakona, njega pa so zgrabili ko se je komaj lotil prodaje pijače.

"Pred postavo smo vsi enaki", se lahko napiše na papir, a v živiljenju ne vemo nič o tem pravilu. Vemo pa, da velike ribe žro male, in da velike kršilce protektirajo, male pa preganjajo.

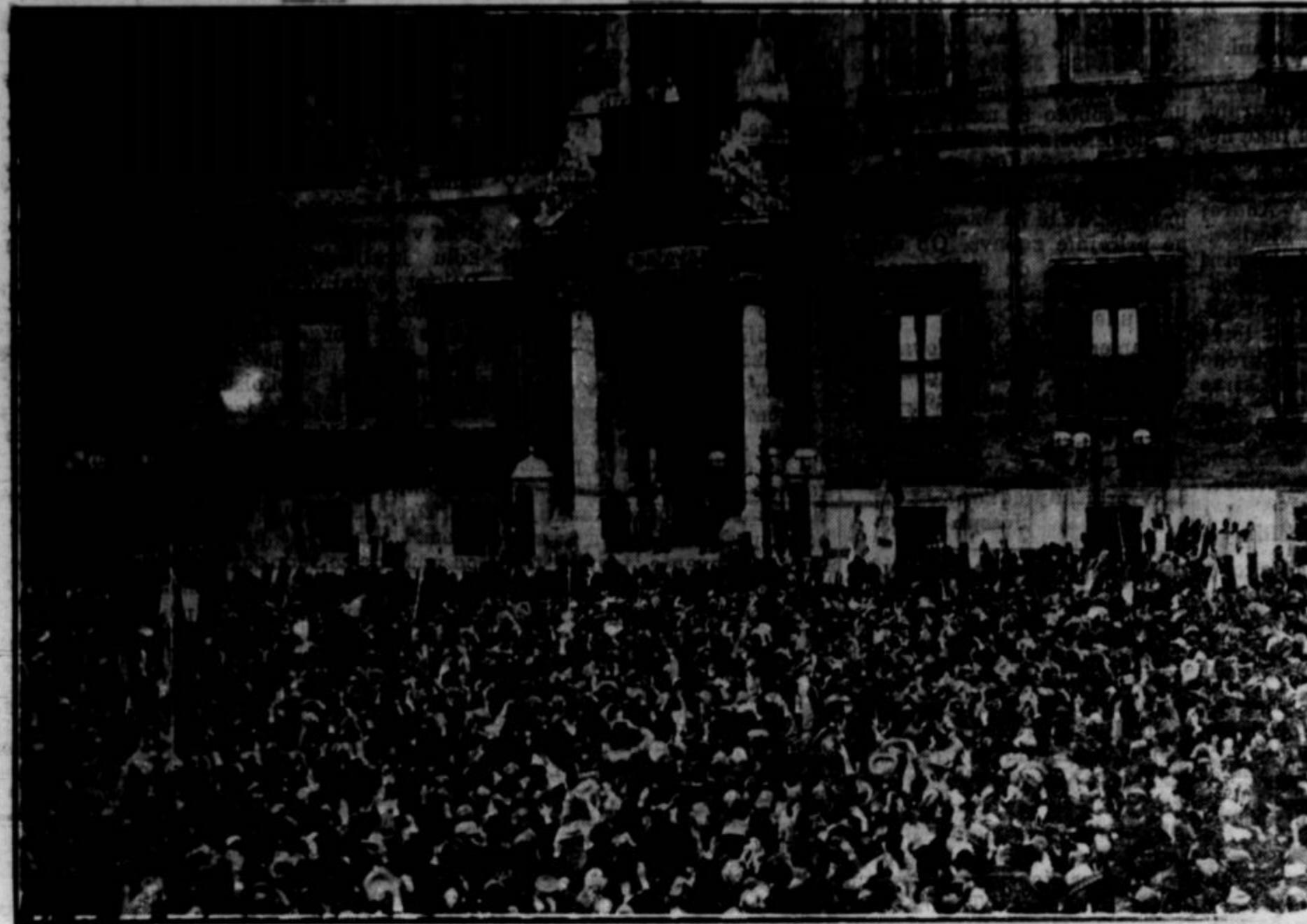
30,000 novih članov

Socialistična stranka je lani dobila več članov kakor v prejšnjih petih letih skupaj.

Letos je podvzela kampanjo, da pridobi 30,000 novih članov. Začetni uspehi so razveseljivi.

J. S. Z. mora v tej agitaciji izvršiti svoj del, ki odpade nanjo. Tisoč več članov ni nemogoč cilj, ako se zavzamejo zanj klubi v Pensylvaniji, Ohiju, Illinoisu in druge.

"ŽIVIO NAROD! ŽIVELA MONARHIJA!"

Poročni slavnosti italijanskega prestolonaslednika, ki je vzel za ženo in bodočo kraljico italijanskemu ljudstvu belgijsko princessonjo Mario Jose, je prisostvovalo ljudstvo v "ogromnem številu". Pričajoča slika to potrjuje. Ljudstvo se pač ravna po starih običajih. In eden teh je, da pomeni dvorna poroka za ves narod nekako "zeganjanje". Sicer dvorne ceremonije izgubljajo magnetizem, in v Italiji ga je imela ta poroka še toliko kakor nekoč. Pa vendar—kaj je prestolonaslednik—bodoči vladar—v primeri s pravim vladarjem Italije, Mussolinijem? Vladarček je samo še okrasek, običaj, celo v diktaturah, kakršni sta Italija in Španija. Vladajo drugi mogotci, kraljčki pa so pečat.

KAKŠNO JE BILO LETO 1929 PRI NAS

(Dopis iz Ljubljane.)

Kakšno je bilo leto 1929? Nič prida, in veseli smo lahko, da je pri kraju z njim.

Leto 1929 se prav za prav ni pričelo s 1. januarjem, po kledarju. To leto se je za Jugoslavijo začelo prav za prav s 6. januarjem, to je z dnevnim, ko praznujejo pravoslavni svoj božič, mi pa svete tri kralje. Na ta dan svetih treh kraljev je izpovoril kralj Aleksander preko svoje poslanice na rodnu, na dan svojega božiča je general Pera Živković v kraljevem imenu sporočil državljanom SHS, da je kralj ustavil razveljavil, da je zavrgel vse posredovalce med seboj in državljanji, razpustil parlament, posiljal poslanice kot neveč-poslanice domov povedat volilcem, da je kralj sam prevezel v svoje roke vso oblast in postavil za predsednika vlade in notranjega ministra generala Pero Živkovića. Preko noči so bili po vseh mestih Jugoslavije nalepljeni letaki s to poslanico — preko noči se je s tem proglašom povsem tisoč izvršila temeljita preuredba v državi, ki ni bila nesimpatično sprejeta.

S 6. januarjem smo torej začeli leto 1929, ker se je tega dne spremenila oblika SHS-vlade. Kaj vse se je izvršilo s to proklamacijo, smo kmalu občutili. Vlada generala Živkovića je razpustila vse plemenske stranke sploh, razpustila demokratsko, klerikalno in socialistično stranko, "politični" listi so postali preko noči le še "informativni" listi, ki morajo in smejte, tiskati le uradna poročila, ki jih daje novo ustanovljena državna časopisna agencija "Avala". Postrili so zakon o tisku ter z njegovim pritiskom ustavili vse opozicijske liste, zlasti na Hrvatskem. Postrili so zakon o zaščiti države in soditi o primerih pregrešitve zoper zakon o zaščiti države in kdeli velike kazni obtožencem.

Hrvatski opozionalci

menda so v glavnem — kolikor so mogli — emigrirali v tujino, tako vodje radičevcev, pravšev in celo federalist dr. Ante Trumbić. Med svetovno vojno

je bil dr. Trumbić kot emigrant v znani Jugoslovanskem odboru, ki je pripravljil ustanovitev Jugoslavije, danes pa je baje iz iste države emigriral. Nahaja se zdaj menda v Berlinu. Pravasa: dr. Pavelič in Perčec sta enako emigrirala ter sta obiskala tudi Sofijo, kjer sta obljubljala makedonstvujuščim svojo zvezo v borbi za "osvoboditev Hrvatov in Makedonije".

Meseca oktobra je izšel nov zakon o spremenitvi imena SHS v Jugoslavijo, ki ga je vse pozdravilo. Zdaj se država imenuje "Kraljevina Jugoslavija", s čimer naj že na zunaj priča o zedinjenem jugoslovenskem narodu. Da bi se zatrlo vsak separatizem in da bi se zatrlo vsak poslanec domov povedat volilcem, da je kralj sam prevezel v svoje roke vso oblast in postavil za predsednika vlade in notranjega ministra generala Pero Živkovića. Preko noči so bili po vseh mestih Jugoslavije nalepljeni letaki s to poslanico — preko noči se je s tem proglašom povsem tisoč izvršila temeljita preuredba v državi, ki ni bila nesimpatično sprejeta.

Za katoliški božič je izšel zakon o zaščiti države in soditi o primerih pregrešitve na

vstopiti v novega Sokola niti s svojim članstvom niti s svojim premoženjem. Skof sam je naslovl preko "Slovenca" na Orle pismo, kjer pravi, naj vztrajajo Orli v vseh okolnostih, v katerekoli pridejo. (Ta "Slovenec" je bil zaplenjen.) Baš pred dnevi so imeli Orli v Ljubljani kongres, kjer so sklenili, da ne vstopijo v novega Sokola, dokler ta ne spremeni svojega imena in se zakon o telesni vzgoji ne preuredi na način, ki bo zadovoljeval religiozne in demokratične principije orlovnstva.

Za katoliški božič je izšel zakon o zaščiti avtorskih pravic.

Spričo vsega tega položaja je posebno živahnemu živju Zagreb.

Kmalu po nastopu novega režima so se začeli v Zagrebu skriveni borbe. Zagreb se je malone spremenil v komitko gnezdo — tako so vsaj prestrašeno pisali meščanski listi.

Na direktorja časopisnega koncerna Tonija Schlegla je bil izvršen atentat. Schlegel je bil ob vstopanju v svoje stanovanje napaden in ustreljen iz revolverja. Policia je iskala krivce, notranje ministrstvo je razpisalo visoko nagrado za izsleditev zločincev — vse je ostalo zmanj.

Sole po mesecih je policija na nekakovo obdobje izsledila atentatorje, ki so bili člani teroristične skupine pravačev.

Ko so hoteli detektivi arretirati atentatorje, sta bila dva detektiva ustreljena, dva pa težko obstreljena. Eden atentatorjev je bil prijet, drugi pa je z nekaterimi tovariši pobegnil preko meje s Suško na Reko.

Kaj je zdaj z arretiranimi atentatorjem, ne poročajo niti besede. — S tem atentatom je bil v zvezi tudi mladi sin dr. Lovre Živkovića, pokojnega politika. Sin je pobegnil v pravem času preko meje v Gradec, kjer pa so ga arretirali in ga menda predali naši državi, naši policiji.

Zadnje čase je baje zagrebška policija odkrila drugo teroristično skupino", organizirano iz članov bivše radičevske skupine.

Ta bila morača in sklepenski stroji spustiti v zrak vlak, s katerim so se vozili Hrvatje-delegati v Beograd, da se poklonijo vladni kralju za rojstni dan, spustiti

v zrak katedralo, ko se je brala maša v slavo kraljevega rojstnega dne, ter hotel Esplanade, kjer so imeli oficirji istega dne veselico. Skupino so aretirali, našli peklenkski stroje. Policia je obdolžila tudi dr. Mačka sodelovanja v tej akciji ter ga aretirala.

Zagreb torej še vedno živahnemu živju . . .

Kaj je drugega novega? Kaj posebnega novega skoro ne sme biti . . .

—XYZ.—

NERAZVESLJIVA SLIKА RAZMER V NASELBINAH

(Nadaljevanje s 1. strani). Izobčenci na delo ure daleč. V domači naselbinai ga več ne dober. Le kje v oddaljenih krajinah si ta ali oni še najde nekako zaslужka.

Pesimistična slika.

To ni slika, kakor jo vidijo črnogledi, pač pa taka, kot je v resnicu. Je žalostna, takoreč obupna za tisoče naših ljudi, in ker se tega zavedamo, je tudi naša dolžnost, da pomagamo drug drugemu kjer in korkoli mogoče.

Organizacija, shodi in šola.

Vsi vemo, da se bosom delavci in njihove družine prav niše smilijo. Prav nič jih ne peče vest radi krivic, ki jih uganjajo nad svojimi sužnji. Vemo pa, da so bossi popustljivi le tedaj, če majno opravka s samozavestnimi, organiziranimi in o položaju dobro poučenimi delavci.

Vsi vemo, da se bosom delavci in njihove družine prav niše smilijo. Prav nič jih ne peče vest radi krivic, ki jih uganjajo nad svojimi sužnji. Vemo pa, da so bossi popustljivi le tedaj, če majno opravka s samozavestnimi, organiziranimi in o položaju dobro poučenimi delavci.

Sole po mesecih je policija na nekakovo obdobje izsledila atentatorje, ki so bili člani teroristične skupine pravačev.

Ko so hoteli detektivi arretirati atentatorje, sta bila dva detektiva ustreljena, dva pa težko obstreljena.

Eden atentatorjev je bil prijet, drugi pa je z nekaterimi tovariši pobegnil preko meje s Suško na Reko.

Kaj je zdaj z arretiranimi atentatorjem, ne poročajo niti besede. — S tem atentatom je bil v zvezi tudi mladi sin dr. Lovre Živkovića, pokojnega politika. Sin je pobegnil v pravem času preko meje v Gradec, kjer pa so ga arretirali in ga menda predali naši državi, naši policiji.

Zadnje čase je baje zagrebška policija odkrila drugo teroristično skupino", organizirano iz članov bivše radičevske skupine.

Ta bila morača in sklepenski stroji spustiti v zrak vlak, s katerim so se vozili Hrvatje-delegati v Beograd, da se poklonijo vladni kralju za rojstni dan, spustiti

Dr. Paul in Marija Krische:

ZENA V ZGODOVINI

Ko je leta 1861. baselski pravnik J. J. Bachofen obelodanil svoje genialno delo "Maternsko pravo", se je pozornost znanstvenih krogov prvkrat ustavila na dejstvu, da je pred današnjim družbenim redom, kateri povsod postavlja moškega v center vsega, a ženi predpisuje čin druge kategorije, obstaja vladavina žene, ko se je otrok imenoval po materi in je imela žena vodilno nalogu v družbenem življenju. V tisti dobi, ko se je knjiga pojavila, ji niso pripisovali takega imena, kakor ga ima danes. Na vsak način je sociologija prevzela mišljenje v smislu Bachofena, kateri poleg očite prednosti, ki jo pripisuje matrimoniju, vsekakor zastopa stališče, da je pravo očetovstvo nekoliko superiorejše, ker, mesto instinktivnega, ki je vladalo v dobi matrimonijata, mesto misticne povezanosti tedanjih ljudi, postavlja mirno jasnost razuma. Po Marxu in Engelsu, posebno po Engelsovem delu "O izvoru družine", je prevzel socijalizem pojem o maternskem pravu ali v docela različnem pojmovanju. Engels se je naslanjal na delo ameriškega učenjaka Morgana, "Prazgodovinska družba", ki je izšlo 1877, kateri je, kakor Bachofen, zastopal stališče, da so v hordah prvobitno vladali svobodni spolni odnosaji (promiskuiteta) in da je vsed tega, ker je poreklo

Joško Oven:

ZA SOLNCSEM

(Nadaljevanje.)

Sledovi lednikov.

Ledeniški vrt je nekaj silno zanimivega. Tu so leta 1872 slučajno našli največje sledove, ki so jih pustili ledeni ki v prazgodovinski dobi. Na tem malem precej strmem bregu je zapisala narava v neizbrisnih črkah cele dobe časa. Tu viši formacie okamenelih školjk, znak iz dobe, ko je Švica zavilalo še morje. Na levi strani vrta je velika zlomljena skala, kjer se vidi vtise palmo-vih listov iz vrste, ki spada v srednjo tercjalno perijodo. In sredi tega so pa globoki tako zvani ledeni mlini; globoke votline izdolbene v kamen, katere so izvrtili vrteči kamni, ki jih je krožila voda takajočih se ledenskih. Tu je kak ducat tako izdolbljenih kotlin. Pred teboj leže milijoni let zgodovine. Celo reč so našli na čuden način. Leta 1872 je dal meščan Troller v bližini levogega spomenika kopati klet. Ko so odvozili zemljo, katere je bilo par čevljev debelo ter nekaj peska, so zadejni delavci na živo skalo. Ko so pri izkopavanju zapazili globoke kotline z debelim kamnom na dnu, so poklicali gospodarja in ta, pa profesorja geologije Alberta Heima-a. Začeli so skrbno odkopavati in leta 1876 je bil cel vrt odkrit. Danes je to ena glavnih točk, ki jih običeju tuječi v Lucernu.

"Junaštvo in zvestoba."

Na vrhu hriba je velik naturaliogni muzej. Spodaj pod glacijalnim vrtom je sloveči levov spomenik. Izsekani je iz žive skale ter meri z votilino 13 metrov, sam lev pa 9 metrov. Načrt je naredil Danec Thorwaldsen, izsekal pa ga Ahorn iz Constance leta 1819-21. Spomenik predstavlja zvestobo švicarske telesne straže Ljudovici XVI. Padli so skoro vsi do zadnjega moža, braneči francoskega kralja pri Tuilerejih v Parizu leta 1792. Ko sem pred nekako dvajsetimi leti prvič videl ta spomenik, je napravil name silen vtiš. Ko sem pa prečital zgodovino in izvedel komu na čast je postavljen, sem mislil drugače. Lep spomenik ali ti plačani vojaki, braneči ničvrednega kralja pred revolucionarji in tuji deželi, ga niso vredni. Ko sem ga gledal, sem se spomnil drugega spomenika, tudi postavljenega mrtvimi, na pokopališču Pere-Lachaise v Parizu: stene, kjer so relifni vtisi komunardov, padlih v boju za komuno leta 1871 . . .

Od tu se lahko obrneš proti starim mestnim fortifikacijam, kamor pa ni dovoljen vstop. Z vrha imaš krasen razgled po mestu, jezeru in okolici.

Spodaj ob jezeru je krasna promenada z modernimi hoteli in izložbami. Če misliš kaj kupiti, ni treba v Lucernu, še posebno ne v sezoni.

Ko prideš v Lucern, prideš z namero, da si ogledaš okolico in gorovja. Drugi dan sem imel smolo, deževalo je cel dan. Lucern je lep kadar je solnce, ali v dežju ne veš kam bi se djal. Mesto in muzeje sem si že prejšnji dan ogledal. Spomnil sem se, da je v umetniškem muzeju razstava. Šla sva tja in ostala skoro ves dan. Razstavili so umetniki cele Švicer in tudi nekaj tujezemcev

je bilo vmes. Razstava se je nazadnje zelo dopadla.

Ronska tura.

Drugi dan sva bila na vozlu ob šestih zjutraj. Napravila sva znamenito Ronsko turo. Pot je pelje skozi Klussnacht mimo Rigija, nato po svetovno znani Axenstrasse, Tellovo ka-pelo Flüelen Altdorf. Do tu gremo vedno ob jezeru. Potem jo zavijemo navkreber proti Amstegu, kjer so velikanske elektrarniške naprave, imamo naprej se začne Gotharski predor. Kmalu smo v soteski Schöllen, tu je spomenik generala Suvarova v. spomin avstro-ruske zmage nad Francuzi leta 1799. Preidemo reko Reuss, pred nami je ogromna skala v podobi mosta — imenuje se "Hudicev most", nato skozi zelezna vrata, ki so same zasečno odprta — tu se začenja St. Gotthard Pass, z ogromnimi fortifikacijami, podzemskimi magazini, in vojaškim ozemljem kamor je vstop prepovedan. Tu na tej vožnji šele opaziš, kako je Švica utrjena in zavarovana in to napram dobrim sosedom — Italijanom. Srečali smo tisoče vojakov, bili so namreč manevri, v polni vojaški opremi v teh prelazih. Od Andermat-a, ki je lepo letoviško mesto, gremo naravnost v Furku prelaz (7990 čevljev). Povsod vidis sneg in ledenike, še malo, pa smo pri Rhônskem ledenuku, kjer se ustavimo.

Rhônski ledenuk.

Teh nedkanjih ostankov ledenuk dob je še precej v Alpah. Švica jih ima nemalo število. Eden najlepših in najdostopnejših je Rhônski ledenuk. Zmisli si, da si v višini več kot 7000 čevljev, pred teboj se divi ogromna gora ledu, spodaj v dolini pod ledenuku pa izvira reka Rhôna. Blizu ledenuka so podjetni Švicarii zgradili par hotelov. Zležli smo z avtomobilov ter šli peš do ledenuka, kjer te proti mali vstopnini pusti v dolg tunel, ki je vsekan v goro. Malo čudno je, prve dneve avgusta, pa hoči po dolgem ledenukem tunnelu, razsvetljenim od električne luči. Stene ledu, ki so stotine čevljev debele, se ti že višnjeve v luči, tudi ljudje in obrazzi imajo čudno vijoličasto barvo. V hotelu kosimo in poslikamo jo odrinemo v dolino in nato krov kvišku proti Grimel prelazu 7130 čevljev.

Od tu gremo zopet v dolino, skozi krasne soteske, mimo vodopadov, jezerc in hudournikov. Tu in tam vidis male gorske vasice, povsod pa sledove plazov, ki v zimi drve v dolino. Pogled na gorovja in ledenuke je veličasten še posebno v solncu s kontrastom z zelenimi gozdovi in dolinami. Dan smo imeli čudovito lep, pravi alpski dan, kar je naravnost sreča za turista. Kdor je kdaj rajžal po kakšni gori mi bo rad pritrđil.

Precej daleč v dolini se ustanimo in gremo peš skozi sotesko Are (Aareschlucht). Divja soteska, skozi katero drvi reka Ara. Je daljša kot naš Vintgar, še globokeja in tako ozka na vrhu, da solnce sploh nima dostopa. Meni se je naš Vintgar bolj dopadel, prvič radi čistega sivega skalovja in drugič vsled čiste prozorne vode. Ta soteska je divja in u-

mazana s sivo, globoko, kalno vodo, ki drvi kot pravi gorski hudournik med umazanim ska-lovjem.

Ustavimo se v mestu Meiringen, od koder pelje direktna pot na Interlaken ter Berner Oberland. Meiringen je lepo letoviško mesto z nebroj hoteli. Ko smo popili naš five o'clock tea, smo jo obrnili iz glavne poti v Brünig prelaz, ob tam pa po strmih bregovih in dolinah mimo Alpnach-a, gore Pilatus k Štirikantonskemu jezeru in nazaj v Lucern, kamor smo prišli ob desetih zvečer. Bila je krasna tura, kateri morem primerjati samo ono v Dalmaciji. Vožnja je nas stala 45 frankov za osebo, 90 za dva. American Express računa za isto turo 58 fr. za osebo. Po sedanjih valutah dobiš nekako pet švicarskih frankov in nekaj centimov za en dollar.

Bazel.

Drugi dan zjutraj sva jo odrinila v Bazelu, tam sva ostala par ur in nato odšla proti Parizu. Bazel je staro bogato mesto. Imenuje ga mesto milijonarjev radi številnih bogatašev, ki žive v njemu. Ima dovolj zanimivosti, ki jih naš človek navadno prezre ko hitičezen. Bazel leži ob reki Reunu. Tu je centralizirano mnogo industrije. Mesto ima par finih muzejev in dovolj starih cerkv, od katerih se odlikuje katedrala iz dvanajstega stoletja. V muzeju se posebno odlikuje slikarska galerija, kjer je shranjenih triindvajset Holbeinov, potem dovolj risb od obeh Holbeinov, mlajšega in starejšega. Imajo tudi dečki Granacha, Dürer-ja itd.

Zelo zanimiv je trg, ki je ob jugih vedno napolnjen. Precej zadaj je stari rotovž (Rathaus), ki je zunaj in znotraj pokrit s slikami. Od tu greš naprej mimo par krasnih starih vodnjakov do Spalentor — stara mestna vrata.

Že samo ta vrata so vredna obiska mesta. Jaz sem se že velikokrat peljal skozi Basel ali nikoli se mi ni zdelo vredno, da se bi ustavil in ogledal mesto, kar je bila velika napaka.

Ze samo ta vrata brez muzejev in drugih starin so vredna obiska.

Ohranjena so popoloma kot so bila nekdaj v utrjenih mestih, nekaj, kar ne bo nikjer drugje videl v takih detajlih.

Ustavil sem se še pri francoskem konzulu, kjer so mi dali vizo, ter se popoldne odpeljal v Pariz. Že pri vstopu v francoski oddelek ti pogledajo prtljago in potni list. Prtljage sploh ne gledajo veliko. Usegli smo se v kupej, pa smo jo odrinili proti Alzaci.

(Dalje prihodnjič.)

DRAMA IN GLASBA

VARIJETNI SPORED PRI
REDBE KLUBA ŠT. 49 J.
S. V. COLLINWOOD.

zahteva od njih mnogo vaje in truda.

Brata Mihajlovič prideta na to prireditve s filmskimi slikami iz prijaznosti in mi jima bomo, kakor vsem, ki sodelujejo, vraćali s prijaznostjo.

Za plesalce smo preskrbeli fino godbo, postrežba bo dobra in vstopnina je le 50c. Na svidenje 2. februarja.—Odbor.

PRIPRAVE ZA KONCERT V WARRENU.

Warren, O. — Dan, katerega si je izbrala naša naselbina za koncert gdje. Zore Rapasovje je sobota 1. februarja zvečer. Koncert bo v Jugoslovanskem domu. Nestrpno pričakujemo te priložnosti, ko nastopi med nami tudi ta odlična umetnica.

Naselbina Warren je imela že več priredb, na katerih so izvajali program bodisi starokrščanski umetniki ali pa naši slovensko-ameriški. Na vseh je bila udeležba zelo dobra in nedvomno bo tudi v soboto 1. februarja.

Naj navedemo spored na kratko: Louis Kavšek nastopil s harmonikom, Ida Modic bo predvajala umetni ples, F. Kaudane bo iziskaval lepe zvoke iz našega narodnega instrumenta, Vodnal — piano, banjo, violin trio, Olga Godec — piano solo, in Peter Turkovič, harmonika. Najboljši nastopi dobiti vse tri nagrade, katere se izbere nadzadnjem s ploskanjem.

Le počakajte, spored se še nadaljuje!

Sopranička Miss Jennette Sterle zapoje v solu "Snježulčico", "Senoro" in "Gypsy Love". Sestri Petrovich zadržati na klavir v duetu "Concert Polonoise", zatem pojte alt solo Mary Ivanush, tej točki sledi tenorist Louis Belle s solosovom in nastopil bo tudi znani kvartet Belle-Plut-Jančič-Lazar, in nazadnje pride tudi naš komik Anton Eppich — "Dimnikar" in Frank Mahne, učitelj, bistra glava.

Po programu bo plesna in prostra zabava v spodnji dvorani. Vabiljeni ste vsi. Naj se omenim, da je pečalarji klub iz Farrella obljubil, da se udeleži koncerta stodostotno.

Frank Modic.

BANOVEC V MOON RUNU.

Moon Run, Pa. — V nedeljo 2. februarja ob 3. popoldne bo imel na naši naselbini koncert slovenških opernih pevecov tenorist Svetozar Banovec. Vrnji se bo v Slovenskem domu. Ne zamudite te prilike! Moonrunčanom in drugim v tej okolici se nudi sedaj lepa priložnost, katera je kar se tegi pevca tiče, zadnja.

Culi boste lepto slovenske pesmi, kakor jo predvaja umetnik, in imeli boste užitek, ki ga ne pozabite kmalu. Na svidenje 2. februarja.

Jacob Ambrozich.

"THE MACHINE".

Chicago, Ill. — Dramski odsek kluba št. 1 je po sedmem rednem zboru JSZ. sklenil vprizoriti vsako leto tudi eno angleško predstavo. Prva leta je vprizoril na eni priredbi v sezoni angleško enodejanko, lani pa je dal prvič na oder Molierjevo "Le Bourgeois Gentilhomme" v angl. prevodu.

Igra ima pet dejanj in zahteva mnogo oseb. Udeležba na tej prvi naši angleški predstavi ni bila tolikšna kakor na slovenskih, pa tudi poset od strani mladine ni bil velik.

V nedeljo 26. januarja pa je klub vprizoril v angleščini Upton Sinclairjevo dramo "The Machine" v treh dejanjih, ki je bila dobro igrana, pa tudi udeležba je bila večja kot lani.

Posebno mladina je bila dobro zastopana.

Več o tej predstavi prihodnjič. — P.

POTOVANJE V STARIKRAJ

boste imeli najugodnejše ako si preskrbite potni list pri našem potniškem oddelku, kateri je odpremil in dopremil na tisoče ljudi v njih polno zadovoljstvo.

Pomagamo vam dobiti potni list, dovoljenje za povratek ter prekrbimo dokumente o dohodninskem davku. Napravimo vam svedočbe ter prošnje za zakoniti prihod v to deželo kakor tudi za izvenkovni vizum za tiste ki spadajo v to skupino.

POŠILJAMO DENAR v staro domovino in druge dele sveta potom brzojava ali čeka, najhitrejše.

Ta največja slovenska banka je poznana po celi svetu kot ena od najbolj zanesljivih bank. V potrebi se vedno obrnite na

BANOVČEV KONCERTI

Banovčev koncert v Pittsburghu predzadnjo nedeljo je bil lep moralen uspeh, a udeležba bi bila lahko precej boljša. Kako je uspel prošlo nedeljo koncert v naselbini Clidge, še nimamo poročila.

Njegovi koncerti so aranžirani še v sledečih krajih:

Durant City, Pa., 29. januarja.

Moon Run, Pa., v nedeljo 2. februarja.

S. Euclid, O., 16. februarja v Notre Dame College.

Cleveland-Newburg, O., v nedeljo 23. februarja.

Springfield, Ill., v nedeljo 23. marca.

Chicago, Ill., v nedeljo 18. maja.

Milwaukee, Wis., v nedeljo 25. maja.

Calumet, Mich., v pondeljek 2. junija koncert v Opera House.

Traunik, Mich., v soboto 7. junija.

Naselbine, ki žele imeti koncerte, naj pošljejo svoje dopisne v svrhu dogovora na Svetozar Banovec, 442 National Ave., Milwaukee, Wis.

Unije v Butte ustanovile delavsko stranko

Unije v Butte, Mont., kjer so veliki bakreni rudniki, ustanavljajo delavsko stranko.

Dan po jeseni 1. 1914 je imelo mestno Butte socialistično županijo in administracijo, katero pa je sodišče odstavilo, češ, da v času izgredov istega leta v bojih med frakcijami tedenje rudarske unije njena politična

članica, ki je bila vodnica proti demokratom, kakor bi moral. V vojni histeriji in v frakcijskih bojih so rudarji prišli ob unijo, oziroma so se razprtli na več različnih unij, sodne oblasti, kapitalistični dnevni in agentje provokatorji pa so do konca 1. 1914 uničili močno socialistično stranko.

Delavci so pozneje izprevideli, da so napravili mnogo taktičnih napak in borbi proti ohromelemu vodstvu rudarske unije (W. F. of M.), pa se začeli organizirati z nova in sedaj so dospeli že tako daleč, da so tudi njihove unije za delavsko politično akcijo.

Stroški s policijo

naraščajo

Vsled vedno večje nesigurnosti za osebno varnost v ameriških mestih naraščajo stroški s policijo. V tem fiskalnem letu bo mesto Detroit potrošilo za svojo policijo \$12,353,000, ali dva milijona dolarjev več kakor v prejšnjem letu.

Ime ..

**DAJ NAM DANES NAŠ
VSAK DAN JI KRUH**

ANGELO

CERVENIK:

 Socialna povest.
 (Ponatis iz knjige:
 "Cankarjeve
 družbe".)

(Dalje.)

Recimo, da se to noč zmisli potres in nas poseti z močnim sunkom? Palače se zrušijo, tovarne zgnejo v žrela, vse gre v nič — kaj potem? Naposled pa vam ne morem priznesti z očitkom, da niste poslušali našega časopisa, ki vas je svaril pred to sleparsko banko!

Sosič je bil ves potrt. Vsi njegovi upi, vse lepi načrti so se zrušili v prazen nič. Iz razočaranja se je v njem izobilil strupen srd, kajti Sosič je videl v logi — kar svojo lastnino, ki jo je po neumnosti Marte in Martina izgubil.

Vso strupeno jezo, ki se je nakopičila v njem, je izbruhal na Marto s sadizmom, ki je bil naravnost, zverinski. Marta ni mogla tolkane zlobe razumeti; sploh ni nikdar domela, zakaj jo je oče tako sovražil, zakaj je vse, karkoli je v svojem življenju naredila, bilo narobe storjeno, zakaj je za vsako neprijetnost, ki je prišla nad družino, morala sama ona nositi vso težo kazni in jeze vseh.

Ta ura je bila ena izmed najbridkejših ur njenega življenja, ki je po brdkosti prav malo zaostajala za tisto uro, ki ji je prinesla strašno žalostno vest o Martinovi smrti. Zdaj je moral zopet zvedeti, da je vsej tej nesreči z denarjem kriva baš ona sama, kajti ona sama je bila, ki je Martina napotila, da je denar vložil v Triglavsko banko.

Zakaj mora na vse, česar se moja roka dotakne, položiti svojo pest usoda? Ali moram res verjeti, da je usoda tista temna sila, ki s kruto doslednostjo zalezuje baš enega samega človeka, ki si izbere enega edinega, da nad njim izživi vse svoje strahotne domislike, vse svoje inkvizitorske poskuse, do katere skrajne meje je moč človeka moriti, ne da bi se mrtev zgrudil?

Ali ne bom morala naposled verjeti, da sem Martinu bila — usoda? Da Martin ni vzljubil mene... morebiti bi bil še danes živ, da nisem položila svoje od usode zaznamovane roke na njegov denar, bi si bil nemara Martin zgradil svojo srečo...

Stala je ob visoki, beli brezi na Cvetnem griču in zrla v pokojno mesto pod gričem.

V daljavi je mrgolelo na tisoče luči. Razsvetljene ceste so se videle kakor goreči geometrični liki...

Koliko jih je, ki stojijo kakor jaz pred zagonetnim, tajinstvenim zdoluhom življenja in ga zamaši prosijo, naj jim prizanese s svojo zločinsko, uničujočo silo.

Vse življenje ji je bilo otožno kakor zimska noč polarnih prostranstev in ko je zasel v deželo ledu po čudežnem naključju mesec maj in jo pobožal s svojo mehko roko, jo je že v tistem hipu doletela neizbežna kazzen usode... Noč polarnih prostornin se je spremeniла v peklo, ki je bilo nekdaj živelovo le v njeni otroški fantaziji.

Naj se zasmije? Naj zaviska? Naj se cinično zaroga usodi?

Naj vzame v roko kupo življenja, naj izsesa iz te kupe poslednjo sladko kapljivo prav do dna?

Martin je padel od osto kolo...

Kri, trpljenje, smrt...

Iz srca ji je vznikla tiha, preprosta, a iskre-na molitev:

Oprostite, dragi, da sem te samo za kratek hip zatajila, da sem onečastila plod na jine ljubezni. Naj bo življenje še tako peklensko, naj se zgrne name še tako žalostna tema, nikdar ne bom šla z ravne poti, ki vodi k tisti svetli točki...

Bilo je že laže.

Teman mir je razširil svoje žametaste perto nad srečne in bedne. Iz grma je hušnil zajec in ji z velikim skokom prestreljal pot... Tam daleč v dolini se je oster živig lokomotive rezko in brezobzirno zagnal v mehkovsilen mir in ga prerezal... Po cesti je proti griču drvel kakor ogromna dvouka počast avto in z grdim disonančnim glasom onečaščal pokoj počivajoče narave...

Marta se je počasi vračala v pekel...

III.

V zapuščeni predmestni hiši je živel starec, ki je bil ves siv. Nihče ni vedel, koliko let mu je bilo, nihče ni vedel, kdaj se je vselil v tisto bajto in nihče ni vedel, kod vse ga je bila vodila njegova življenska pot.

V vsej hiši je stanoval sam.

Na policiji in na sodnini so ga dobro poznali. Nič, kar je bilo napisano v registrih policije, ni bilo nenapisano v njegovih registrisih s hieroglifsko stenografsko, ki jo je umel razgonetiti on sam. Mnogo pa je bilo zapisanega v njegovih knjigah, kar ni bilo nikjer drugod zapisano.

V šestih sobah, ogromnih dvoranah, so ob vseh štirih stenah stale velikanske omare. Vsako omaro je označevala po ena abecedna črk... Bilo je malo stvari, ki jih starec ni vedel... V njegovih registrisih so bili jezgro-vito in vendar točno popisani vsi družabni skandali mesta in dežele...

Imel je povsod svoje zaupnike... Imel je celo svoj aparat.

V spalnici je nad njegovo posteljo visel en edini okvir in v okvirju napis:

"Človeška neumnost je bolj brezmeja, nego vsemir!"

S čim se je bavil? Bil je zdravnik telesni in duševni...

Njegova blagajna je rasla, zlato se je stekalo kar samo v njegove rezervoarje.

Vsek dan je zabeležil zvečer številko poslednjega posetnika...

Marta je imela štev. 75.797.

Cakala je v elegantni predstobi, dokler ni prišla na vrsto. Pred njo je bila dolga vrsta gospodov in gospa. Opazila je med njimi ljudi iz takezvane najboljše družbe... Dame so po navadi zakrivale svoj obraz s pajčlanom... V sobi, ki je bila nekam čudno mistična, je bilo tihko kakor v grobnici. Kakor da so se drug drugega bali, vse skupaj pa tistega tajinstvenega, ki se jim bo razkrilo za vrati — njegove sobe...

Poklical jo je.

Vstopila je z oklevajočim korakom. Starec je bil zelo ljubezni; nasmehnil se je in jo s prisrno besedo ojunačil:

— Sedite, ljubo dete.

Marta je sedla.

— Poglejte, pred vami sem imel 75.796 posetnikov, vaša številka je 75.797... Vsaka druga številka je 7. Zelo pomembno! Sedmica v tej kombinaciji bi pri mnogoterih zemskih plemenih mrtvega oživel... Tako trdno verujejo vanjo... Utrjeni ste in žalostni! Zakaj? Saj ste tako dražestni, mladi, polni življenja!

Opazila je, da so okna nalač napol priprata, da je vse v sobi temnejše. Na mizi je sredje ogromnega kupa knjig stala mrtvaška glava.

— Radi bi izvedeli, kaj je zagrnjeno v temi vaše bodočnosti, mar ne?

— Ne, ne; bodočnost me ne zanima... Rada bi videła svojo preteklost, tisto davno preteklost, ki mi je skrita v megli.

Starec je postal pozoren. Pogledal ji je v oči in misel, ki so jo bili v njej zanetili ženski jeziki v predmestju, kjer je stanovala, je vzbudila odmev starčeve misli, kakor sproži struna na kitari hrepnenje sosedne strune, da bi zapela...

— Da bi vam razkril skrivnost preteklosti...

— Skrivnost mojega spočetja...

— Ta mi bo kar vse sama povedala, si je misli.

— Kdaj ste se rodili, jo je vprašal.

— 21. februarja 190...

— Kako se pišete?

— Marta Sošičeva.

— Pokažite levo roko.

Dolgo jo je držal za roko in s povečalnim steklom analiziral do podrobnosti vsako zarez dlani. Vse črte je skrbno prerusal na papir in jih spajal v geometrične like in čudne oblike.

Dogodki, zapomnite si, ljubo dete, vtisnejo svoj pečat v spomin, v možgane slesernega človeka in spomin ima svojo fotografsko ploščo na človeški dlani, jaz pa imam v skladislu svojih knjig papir, na katerem se more odraziti vsak negativ človeške dlani. Kakor ni vsakdo dober fotograf, ker si ne zna izbrati primernih objektov, ker preveč ali premalo eksponira, tako je tudi delo hiro-manta večletno trdo učenje in ubijanje duha, izgorevanje najsubtilnejših energij volje, uma in srca... Vaše črte so korenito zamotane... Črta spočetja je zakrita... to je bilo podprtovana črta... Na roki vaše matere bi se pokazala jasneje, ker je tam originalna... Oprostite, samo nekoliko trenutkov, pa se vrnem.

Starec je stopil v dvorano in se ustavlil pred črko S...

— Sosič... Aha! Tukaj... Knjiga XVI., poglavje 33., stran 62, kartoteka štev. S-1967... Sosič Lovro... V zvezci s kartoteko štev. M-3716... Mašič Marija... Legenda? Oma-ra 65., predal 15., list 116... Vidiš ga, vi-diš! Nisem zastonj delal! Tudi ti se boš obrestoval! Kdo bi si mislil? Po triindvsetih letih!!

Starec je nataknil očala in natanko pre-studiral vsebinsko lista.

— Hm, podatki so me stali eno krono 60 vinjarjev... Gostilničar je dobil eno krono, pozneje še enkrat 60 vinjarjev; delo eno krono... obresti... recimo eno krono... Tri krone šestdeset vinjarjev. Približno petdeset dinarjev... Če ji zaračunam sedemdeset dinarjev, ni oderuško... Revna je... Sicer pa se so se in se menda še delijo v "črnorokce" in "belorokce".) V pismu je nekdo zahteval, da neko vsoto denarja položi pod neki kamen Votivne cerkve. Policija je arretirala nekaj sumljivih oseb v bližini Votivne cerkve ter primerjala njihovo pisavo s pisavo v pismu. Schermann si je ogledal pisavo, pod-

dal opis dotednega pisca in imenoval kot bistveno točko, da se pisec v prostem času peča tudi z rezljanjem (šnicljanjem). Kriminalni uradnik, ki je bil izvršil hišne preiskave pri posameznih arretirancih, se je spominjal, da je v stanovanju nekoga opazil rezljarije. In tako so našli storilec, ki je kesneje delo tudi priznal.

— Uganili ste!

— Nisem uganil. Jaz vem, jaz ne ugibam... In zdaj vaša preteklost. Ali jo hočete spoznati pod vsakim pogojem, ali bi ne bilo morebiti bolje, da ne zveste resnice o svojem... spočetju?

— Ali niste mogli odgonetniti črte mojega spočetja?

— Včasih res ne morem razkriti kakšne zabrisane pisave na človeški dlani... To vselej posetniku odkrito priznam. V vašem primeru mi se ta nevšečnost ni pripetila.

— Povejte, vse povejte!

— Tisti, komur pravite oče, ni vaš oče.

— Skoraj nemogoče, gospod...

PISAVA NE LAŽE

Doživljaji Rafaela Schermann

"Ne bo vam uspelo, da bi si vzel življenje, da bi storili samomor. Če se boste hoteli ustreliti, bo strel zgrebil; če boste vzel strup, ne bo učinkoval; če boste skočili z okna, si boste samo nogo nalomili. Zategadelj vam nujno svetujem: Opustite to misel na samomor, nikdar ne boste dosegli svojega cilja."

To je pač precej smela trditve, če jo mečemo v obraz ženski, ne da bi vedeli o njej kaj več kakor da poznamo le kosnjene pisave. Rafael Schermann si je drznil izreči to, da je držal v knjigi, ki je vredna vredna, da je zla žalosten. Njegova glavna poteka pa je, da izide iz vsega neupogljiv... — Tako je govoril na nekem zborovanju in vsa publiko je navdušeno pleskala v znač, da je Schermann zadel. Bila je to pisava Theodore Roosevelta.

Rafael Schermann ni, kakor je sam često dejal, nikakršnji grafolog (človek, ki bere usodo človeka iz njegove pisave), da si poslužuje pisave, da presojo človeka. To nam bo postalo jasno, če zasledujemo kopico doživljajev, ki jih je imel Schermann doslej. Pretekle leto jih je Schermann zadal v knjigo, ki je izšla v Berlinu, in v kateri pričuje vse, kar je vse v knjigi pričuje predvsem protokole — zapisnike vseh teh slučajev.

Pisma dveh grbavcev — prvi poizkus.

Ze kot otrok je Schermann stikal po očetovi košari za papir in odpadke ter predvsem zbiral pisma. V ljudski šoli mu je padla v oči pisava nekega grbavca fanta-sošolca. Poselne črte njegove pisave so mu vtišnile v spomin. Kasneje je zapazil podobne znake in črte v pisavi nekega drugega grbavca, ki je bil njegov sošolec. To ni dalo fantu nikakega mirev in to je bil prav povod novim odkritjem in študijam. Danes se Schermann trudi, da najprej razloži pisavo povsem grafološko, a on sam priznava, da so to prav za prav le domneve, poizkus, da pa je vse njegovo delo povsem intuitivno, izvirajoče iz neke posebne zmognosti.

Tako je bilo že v šoli, ko je zapazil pisavo očeta nekega svojega sošolca. Črte v tej pisavi so mu predvsem nekako sliko jezdca, ki jaha v divjem galopu. Sošolec mu je takoj pritridal, da je njegov oče straten jezdec in da vedno podi svojega konja na vso moč, tako da si on nikoli ne upa jezditi z njim.

Takšno "občutenje" je pomagalo tudi Schermannu, ko je bil prtič na Dunaju poklican k neki preiskavi. Podžupan Heirhammer je prejel 1. 1914. pretilno pismo s pustolovnim podpisom "Črna roka". (To seveda, gotovo ni bila organizacija srbskih oficirjev, ki so se in se menda še delijo v "črnorokce" in "belorokce".) V pismu je nekdo zahteval, da neko vsoto denarja položi pod neki kamen Votivne cerkve.

Policija je arretirala nekaj sumljivih oseb v bližini Votivne cerkve ter primerjala njihovo pisavo s pisavo v pismu. Schermann si je ogledal pisavo, pod-

dal opis dotednega pisca in imenoval kot bistveno točko, da se pisec v prostem času peča tudi z rezljanjem (šnicljanjem). Kriminalni uradnik, ki je bil izvršil hišne preiskave pri posameznih arretirancih, se je spominjal, da je v stanovanju nekoga opazil rezljarije. In tako so našli storilec, ki je kesneje delo tudi priznal.

Značaj pomembnih mož.

Zelo pogostoma so izročali Schermannu pisave pomembnejših mož na svetu. Nekaj teh svojih razsodb na podlagi pisave pričuje v svoji knjigi. "To je človek, mož", je dejal Schermann, ki je neko prebral neko pisavo in si jo do-

zbral. Nekdo je poročal, da je moral radi nevarnosti požara, ki je besnel v sosednjem poslopju, prenesti svoje pohištvo na cesto, pri čemer se mu je zatreno poškodovalo. Posebno neka "pendelura". Ta beseda in izpisanje isto je zbudilo v Schermannu sum, da nekaj ni v redu pri vsem temu. Tudi ni v vsej pisavi opazil nikake prežive te razburjenosti. In prav s "pendeluro" se je kesnje izkazalo, da je mož hotel oslepiti zavarovalno družbo.

Proletar

NO. 1168.

Published Weekly at 3639 W. 26th St.

CHICAGO, ILL., JANUARY 30, 1930.

Telephone: Rockwell 2864.

VOL. XXV.

A WORD FROM "SILENT CAL"

At last the big word has been spoken. And as one would expect, it has come from "silent Cal". Wise Calvin Coolidge, in ex-president's retirement, seems to be decidedly annoyed by the activity of his successor and friend Hoover in the present industrial situation. This, perhaps, might not matter so very much, if Mr. Coolidge had not been groomed by some of his expectant admirers of a senatorial candidacy. So it is interesting, indeed, to learn Cal's stand on the present crisis and here is it: "I am convinced that one of the best things that could be done for the business of the country would be to let it alone." Mr. Coolidge knows that what is good for the business leaders is good for everybody, for they are the only "everybodys" who matter. This wisdom the gentleman was putting into effect seven years long in the White House.—Advance.

FOUR HUNDRED NEW LABOR LAWS

Over four hundred new labor laws were placed on the statute books of our various states during the last year, according to a compilation by the American Association for Labor Legislation. California has led all other states with thirty-six laws, Pennsylvania followed with thirty. On the other hand, South Carolina and Tennessee were distinguished by the adoption of the minimum of new laws, the first state—one, and the second state—two. It seems, however, that whether many laws are placed on the statute books, or only a few laws, it really makes little difference with many states as to how they treat their labor. Leading in the volume of its labor legislation, California still has to find a way of freeing Tom Mooney from prison even though the prosecuting attorney, the judge, the jurors, and the witnesses, have united in claiming that Mooney was convicted on trumped-up charges, on perjured testimony and in the midst of inflated war hysteria. In South Carolina and in Tennessee, on the other hand, administration has been doing all the mischief that the traffic could bear and crushing labor and thwarting its organizations, just as comfortably. Labor legislation is a thing that labor needs, provided, however, it has the power of organization coupled with intelligence behind it, to make legislation a factor to the good. —Advance.

COUNT KAROLYI

We welcome Count Karolyi to America both because he has made great sacrifices for freedom and justice and because by our welcome we may partially stonewall the stupid tyranny of your own government which for so many years excluded him from America.

The Count, we observe, proclaims that he is not a Communist, not a Social Democrat, but 100% Marxian Socialist. Well, maybe. We do not at present know enough of his quarrel with Hungarian Socialists to judge its merits. But this business of belonging neither to the Communist nor the Socialist party but yet being 100% Socialist while possible is both difficult and dubious. It reminds us a little bit of the old story which ends "Everybody is out of step but Jim."

Norman Thomas.

TIRED RADICALS

In America we run across a good many folks who in various accents and with varying emphasis tell us that they are radicals but not Socialists or Communists. Socialism will never succeed say they. "We've got to have a smash-up. The Communists are right." But are they Communists? Oh, no. That would be hard work. They're just tired radicals who often pick up a couple of dollars or a little job by voting Republican or Democrat, and justify themselves by being wise cynics. They are a nuisance as a rule without much nerve or intelligence. But some of them would see great light if we would get

A FIVE-DAY WEEK

A total of 237,674 organized workers have secured in the five-day week, according to reports tabulated in the November issue of the Labor Review, issued by the U. S. Bureau of Labor Statistics. Nearly all of them are in the building trades and the majority of them are located in New York City.

About "The Machine"

By Augusta Mertz

The English Dramatical Section of Club No. 1, J. S. F. of Chicago offered us a very interesting and well enacted drama by the widely known author, Upton Sinclair, on Sunday afternoon at the C. S. P. S. hall, 1126 W. 18th St.

After the hall was filled with a well sized and eager audience, Mr. Oscar Godina gave a short introductory address informing the public of the nature of the play and the personality of its author. He stressed the fact that "The Machine" was not a comedy but a serious drama of the sordid aspects of life, of money greed, corruption of morals and politics, of the misery and exploitation of the workers and of numerous other shady qualities of our present social conditions which make for universal unhappiness and result in dire consequences.

There are very few authors so well qualified to write about these conditions as Upton Sinclair who delved deeply into these cancer growth of human life and got his informations practically by his own investigations.

We owe it to these same fearless investigations of capitalistic corruption to open the eyes of the great masses through his books of which "The Jungle", published in 1906 exposed the crooked and harmful methods practiced in the meat-packing industry and which consequently led to government inspection of the Chicago Stockyards, still a most wonderful goal for all foreign sightseers. His other books "Damaged Goods", "King Coal", "The Brass Check" and many others should be read by every student of life and its existing conditions because they give realistic and authentic accounts of the morally diseased and rotten conditions which permeate all the phases of social, political, industrial and religious endeavor.

The play "The Machine" seems to be one of the "Plays of Protest", published by the author in 1911. As the title implies, the plot of this drama centers around the traction king Jim Hegan, who, with the support of the corrupted political boss, Robert Grimes bribes with huge sums of money judges, lawyers, police and politicians, in short, the whole political machine, to wrestle from his competitor the contract for a big transportation project. Jim Hegan is the father of a lovely daughter, Laura, who is the exact opposite of her money grabbing and materialistic father as she is an idealistic young girl, full of enthusiasm to better the conditions of the slums which she came to know personally. She tries her best to prevail upon her father to change his mode of living and piling the money at the expense of the poor, but her father is so deeply caught in his own net of speculation, greed and corruption that the pleading of his daughter fail to counteract the malevolent influence of the political boss, Grimes. The girl finally resolves to leave her home of ease and luxury and in her resolve to devote her future life to the betterment and the welfare of the poor she is helped and supported by a young but poor lawyer Allen Montague, who loves her devotedly and in whom also dawns the consciousness of the great injustice in the present social conditions.

To give this otherwise dry subject a more dramatical and impressing effect a scene is introduced in which a young girl, a victim of the white slave traffic, loses her reason account of her harrowing experiences and her shrikes, executed most realistically, made one shudder with horror and brought it home to everyone in the audience what terrible consequences are faced by these unfortunate girls who are made the victims of those white slavers to whom even a human soul does not mean more than a few dirty dollars.

Mentioning the characters of the play as they appeared, Miss Catherine Beuk, as the young and successful magazine writer did her small part remarkably well. With true feminine ingenuity she weaves the plot that brings together the rich girl with the golden heart and the young and earnest lawyer and the equally busy parlor socialist, Jack Bullen, acted by John Kochvar Jr., who acted with verve and pep. Laura Hegan, played by Alice Artach, was just the type for the part. She was very convincing in her sorrow at the existing conditions and in her endeavor to help the poor and finally in her pleadings to make her father quit his mode of living at the expense of the poor. Much praise deserves also Donald J. Lotrich, who impersonated the lawyer, Allen Montague. He acted throughout the

frank and noble character who, once convinced of what was right, stuck to it even at the risk of losing his lady-love. Less impressive was the portrayal of the role of the traction king, played by Anton Garden. He was evidently misplaced in this part and could have done better in some other role. This part required alertness in speech and movements—he was so to say "in a hole" and should have acted accordingly. He was too slow and phlegmatic for this part but I am sure that he could do splendidly in a part more suited to him. Robert Grimes, given by John Rak was in appearance and acting the true to life type of a corrupt political boss as uncouth as Andrews, the secretary, played by Isadore Zupancic was discreet and refined in exterior as well as in speech and manners. The girl of the slums, Dorothy Compare, acted her part very realistically, as I mentioned before and Frank Buric did his small part with merit.

The stage managers, Donald J. Lotrich and John Rak can be well satisfied with the result of their work and the selection of this particular play was a very opportune one to make the younger generation acquainted with the sordid realities of our everyday life and its doings "behind the scenes". Such a play performed in a skillful way has more effect on the youth than all the lectures and sermons, especially if the young people act the parts themselves.

I would advise that the example of our Slovene brothers should be followed by other Jugoslav organizations which have at heart the education of the next generation. We all want plays that show us life as it really is and we are getting a little tired of the sing-song love plays with their imbecile plots that are often fostered upon us. I speak, of course, in the name of the more intelligent and serious group of drama fans.

Our Slovene brothers have in the past shown their good taste in selecting proper plays and I am sure that they will continue to do so in the future for which we wish them every success!

Why They Waited

Caller — Won't you walk as far as the street car with me, Tommy?

Tommy — I can't.

Caller — Why not?

Tommy — Cause we're gonna have dinner as soon as you go.

Slight small injuries and they'll become none at all.

SEARCHLIGHT

By Donald J. Lotrich

We tried to exemplify the present machine; the grip it holds upon the people, its operators and its co-directors. But the machine hasn't been stopped. It hasn't been able to stop. Whatever answer you may have "The Machine" on the C. S. P. S. stage by club No. 1 J. S. Z. kept the attention of the audience. It was very quiet throughout the three acts in the hall and this signifies that the listeners did care for it.

Who is going to get the most publicity out of the present Naval Disarmament Conference in London? The press of the U. S. wants to have the most to say but England's leaders know that the same news that doomed previous disarmament conferences would be distributed and that would have a bad effect upon the present session. They want to curb untrue reports. And can you blame them after the exposure of Shearer and his colleagues?

If England's representatives can force the conference to quit building Navies we will consider the task well done since they must contend with some of the greatest "Sea Dogs" of the country. Surely you can't expect these "Strong Navy" gentlemen to cut their building programs. Their livelihood, and their game. They grew up in it. They know no other game. We don't expect any significant reduction. Far be it from that. We will satisfy ourselves with the curtailment of greater building.

Club No. 1, J. S. Z. held its regular meeting last Friday. A very good attendance was on hand and two young applicants were accepted. Many important questions were settled, after which Comrade Frank Manning Cook County's New Socialist Secretary made an address. He spoke quite at length on the job of Cook County's Comrades and the possibilities. He gave a vivid description of the New Bedford strike and the organization of their labor party.

Manning is not large in size but he has some very big ideals. He may not be the forceful speaker that others may speak about but he presented his message clearly and our comrades listened attentively and took it all in. The job is a tremendous one. We all agree. Manning can't do it alone. He needs the help of every one in the movement. He is energetic. To keep that energy continuously at work you must help to kindle the fire.

On Friday evening Feb. 7, a theatre party will be held for Cook County's Socialist and sympathizers. Goodman's Theatre has been taken over for that night so that it is hoped to be able to fill the Theatre with our folks. Shall you go and see "The Field God", which was written by Paul Green, winner of a Pulitzer prize. Partically all of the players that took part in "The Machine" expect to go. Proletar has tickets at \$1.50 and \$2.00.

At a meeting of Chicago's Socialists last Saturday the question of a weekly newspaper was discussed. Further thought and consideration will be given to this very important means of bringing our story and educating the people of this section to our cause. With the young folks at the offices of the party giving their best towards this purpose and with a little assistance from the outside world, a newspaper is not impossible.

Fifty two delegates from various sections of the country gathered at the Rand School in New York City, for the Y. P. S. L. Convention. Much was said and done to strengthen the circles and strong promises for the coming year were pledged. They want a Y. P. S. L. circle everywhere there is a regular club.

John L. Lewis, International President of the miners union, has lost his case in Illinois. He no longer rules the "poor suckers" that had to dance to his tunes until the most part of that great miners union was wrecked. Illinois is a great state. It has much credit in the past history. With the decision to bar Lewis from grabbing the Illinois organization, our state has another victory to record. Throw Lewis out altogether. He has been in too long with his rotten tactics.

Now the miners of Illinois can join hands and work to rebuild their ranks. This decision despite the fact that it may be appealed to the Appellate Court means everything for the Illinois miners. It will put new blood into their ranks. It will mean that soon they should have a real union. Not one of the miners for the leaders but a union of miners for themselves. We hail this victory!

SOLID IVORY

"Ouch! I bumped my crazy bone!"

"Oh, well comb your hair right and the lump won't show."

—Royal Arcanum Bulletin.

PARROT DISEASE IS NOTHING NEW

FREE YOUTH

Social Cooperation

George B. Shaw, the well-known English playwright and author, uses the example of a man who tried to move a large stone but was unable to do so. A neighbor, however, happened to be passing by and together they were able to move the stone. This homely example proves conclusively that two men working together, in cooperating, are able to accomplish infinitely more than any number of men who may be striving for the same end but who work individually and aimlessly.

This spirit of cooperation transferred to the social and political field, is the essence of Socialism. In fact the word "Socialism" means exactly this: having been coined as late as 1835 to be used especially as an antithesis to "individualism" which was then rampant.

One has but to look into any standard dictionary to find a definition of Socialism which runs something like this — "A political and economic theory of social reorganization the essential feature of which is that competition shall give way to cooperation and that the opportunities of life and the rewards of labor shall be equitably (not equally) apportioned."

More concretely, we can see what Socialism means when we look at the two essential factors upon which the very existence of modern society depends—the water supply and fire protection. Despite the many arguments for private ownership, as a general principle that we hear or read about, none of the advocates of private ownership has as yet dared to suggest that we should be better off if the Morgans or Rockefellers owned and controlled the water supply or the fire departments and charged us exorbitant rates whenever we turned the water faucet or rang in a fire alarm. No society depends on these two services for its very existence and so society owns these.

Socialists go a step further. They say that society may exist with the natural resources and the wealth of the land in a few hands, but real life, the opportunity to live broadly, to enjoy literature, music, to travel, can come only when society owns those instruments of production and distribution which are socially necessary; the land and everything in it, railroads, factories, mills, and mines. Under Socialism all these are to be owned by society, just as now the postoffice, public schools, roads, and the police force are owned by society, and will be run for the welfare of all and not for the profit of a few.

In brief then, Socialism is a system of social cooperation intended to replace the present system of individualism so that the resources of this world, now in most cases under the control of a few, giving to them affluence but to the many a precarious existence at best, may be turned to the benefit of all giving them an opportunity for a better and fuller life.

A. H. K.

Dead Miners Are Cheaper Than Safety

Operator in Pitt Area Figures Death Beats Machine Replacement

"We used to do all the mining by hand," says a veteran pick miner from the Pittsburgh coal area, nursing a foot on which 150 pounds of slate had fallen in a mine entry. "Then the machines began to come in, but they were expensive and not always efficient. We still had them on even terms. But the machine cutters constantly got better and faster. We began to lose out."

"Now the machine does almost all the work in the pit where I work. We pick miners still get a small share, but it doesn't cheer us up much to know why. Anywhere that a machine can safely go we have no chance. But if it is dangerous for the machine, the boss sends us."

"In some places a fall of rock might smash the machine and that would be a loss of \$4000 to \$5000. But if we get killed the maximum compensation under Pennsylvania law is only \$3000. So the company saves at least \$1000 by taking a chance on a miner's life instead of on its expensive machinery."

"But we're glad to have even that chance of earning a little money."

ON PERCENTS

The "one hundred per cent Americans" are bum mathematicians. By all the rules of arithmetic, algebra, geometry and trigonometry, they are one-half of one per cent Americans.

A real one hundred per cent American is tolerant of other people's views. Instead of wanting to suppress them, or keep them from speaking or otherwise making their views known, he welcomes their views whether he believes in them or not. In short, he believes in the freedom of speech, freedom of the press and freedom of assembly which are guaranteed by the constitution of the United States.

The "hundred percenters" always assume that they are highly patriotic themselves, and they boast of undying allegiance to the constitution; but they are the first to violate the spirit of it.

We who believe in the freedom guaranteed by the constitution are not worshippers of that document—we often criticize it—but we live up to it, and we thoroughly believe in the guarantees. They constitute the real American part of it. The percentage of Americanism in any citizen might easily be calculated upon the basis of his belief or disbelief in these guarantees of liberty.

WAITRESS

O tired dancer in aisles of hunger... Rest you now at twilight! Forty miles away sea gulls spin The mists into softly woven night. (Pale jonquils rest upon a bed of wind.)

Rest is a stranger you never met. Her soft full arms of sleep are hid In amber folds of twilight... and yet You laugh and go your way O tired dancer in aisles of hunger.

Laura Tanne, in the New Leader.

More English Articles
on Page 7